𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃

𑌅𑌥 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌶𑍁𑌭𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌕𑍁𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 1𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍀 𑌦𑍈𑌵𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌕𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑌮𑌾 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍁𑌤𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍇𑌶𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌨𑍇 ।
𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌕𑍁𑌨𑌾𑌨𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑍇 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍋 𑌬𑌹𑌿𑌃 ।
𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍀 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌿𑌣𑍀 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌬𑌦𑍍𑌧 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌕𑌃 ।
𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌦𑍀𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌚 ॥ ௫

𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌦𑌧𑌿 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌞𑍍𑌚 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌤𑍋𑌰𑌣𑌤𑍋𑌯𑌦𑌾 ॥

𑌅𑌪𑌰𑌂 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌨𑌃 ।
𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌾𑌮𑌰𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍌 𑌸𑍁𑌕𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌯𑌃 ।
𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌥𑌸𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 ॥

𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌨𑌰𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿 𑌟𑌙𑍍𑌕 2𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌾 ।
𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।

𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌮𑌯𑍂𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌚 ।
𑌨 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌣𑍍𑌯𑌹𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌨𑌾𑌦𑍇𑌣 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௦

𑌪𑌾 - 1 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂   𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌃

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨 𑌚 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌶𑌿𑌵𑌾 ।
𑌅𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌤𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌕𑍋𑌲𑍂𑌕 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 ॥

𑌅𑌪𑌮𑌾𑌶𑌿𑌤 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌶𑌕𑍁𑌨𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑌂 𑌮𑌰𑌣 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ॥

𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌪𑌾𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌗𑍋𑌮𑌯𑌾𑌃 ।
𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌦𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑍌𑌶𑍇𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌮𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌮𑌲𑌿𑌨𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤 𑌨𑌗𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌆𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌂 𑌰𑍋𑌦𑌨𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌲𑌹𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌦𑌃 𑌪𑌤𑌨𑌃 ।
𑌵𑌰𑌾𑌹𑌮𑌹𑌿𑌷𑍋𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௫

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑍇 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑌨𑌕𑌯𑌾 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌦𑍋𑌷𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍋 𑌧𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑍋𑌚𑌾𑌰 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇
𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌦𑌶𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௬½   𑌆. 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௩௯௪

—∘—

௳

சிவமயம்

நிமித்தபரீக்ஷாவிதி படல சந்த்ரிகை.

நிமித்தபரீக்ஷை விபரம்.

முதலிற் காலத்தைப் பரீக்ஷித்து முடிவிற் சுபகிருத்யத்தைச் செய்ய வேண்டும். ஆதியிற் பின்வரப் போகிரதற் கேதுவாகிய சகுனங்களை அறிந்து கர்மத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

வாஸ்துவை யறிந்தவராகியும் ஆசாரியராகியும் சிற்ப சாஸ்திரத்தை யுணர்ந்தவராகியும் சோதிடத்தை யறிந்தவராகியுமுள்ள யஜமானர், சுசியாயும் வெண்மை வஸ்திரத்தைத் தரித்தவராயும் பூஷணங்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டவருமாய்ப் பிரயாணத்திலும் வீட்டைவிட்டு வெளியிற் புறப்படுவதிலும் வாஸ்து ப்ரதேசத்திற்குப் பிரவேசிப்பதிலும் சதாசிவத்தை த்யானித்து நிமித்தமாகிய இந்தச் சகுனங்களைப் பார்க்க வேண்டும்.

சுபசகுனம்.

வித்வான்கள், பத்தினிகளோடும் புத்திரர்களோடும் கூடின பிராம்மணர்கள், பலிஷ்டர், ஆபரணம் அணிந்த மாதர், நல்ல புத்திரரை யுடையவர்கள், விசேஷமாக சந்தோஷமுள்ளவர்கள், ரூபமுள்ளவர்கள், கர்ப்ப ஸ்திரீ, கன்னிகை, விளையாடுகிற குழந்தைகள், விசேஷமாக பக்ஷ்யம் போஜ்யம் பானம் மாம்சம் தீபம் சந்தனம் மாலை முதலான சுத்தத் திரவ்யம், நெய் தயிர் மத்ஸ்ய விசேஷம், பூர்ண கும்பம், தண்ணீர் நிறைந்த குடம், சங்கு, கோரோசனம், கண்ணாடி, த்வஜம், கடுகு, பால் மற்றும் வேறான யாவை சிறந்தவையோ அவையின் தர்சனம் சுபம்,

இடப்பாக சகுனம்.

பிரயாணத்திலும் எல்லாச் சுபகார்யத்திலும் மூஞ்சூறு குள்ள நரி கௌளி பிங்களவர்ணமான பன்றி குயில் இவையாவும் இடது பக்கத்தில் விசேஷ நன்மையைத் தரும்.

ச்ரேஷ்ட சகுனம்.

சீக்ரமாயும் நதியின் சமீபத்தி லிருக்கிறவைகளாயும் தூரத்திலிருந்தும் மிகவுயரம் தூரப் போகக் கூடுமானவையாயும், செல்வ

முள்ளோர் வீடுகளையும் அரண்மனை மற்றும் தேவாலயங்களையும் சுபமான ஸ்தலங்களையும் ரம்யமான விடங்களையும் அடைப்திருக்கிறவைகளாயு முள்ள பறவைகள் ச்ரேஷ்டம்; மதுரமான ரஸம் பால் பழம் புஷ்பம் இவைகளில் ஏதேனுமுள்ளதாகிய மரங்களில் இருக்கிற பக்ஷிகள் மிகவும் சிறத்தவை.

அவசகுனம்.

கிராமத்திற் காட்டுப் பசுவும், காட்டிற் கிராமத்திலிருக்கிற பசுவும் கூடாது. பகலில் பெட்டையுடன் சஞ்சரிக்கிற சக்ரவாகம் முதலான பக்ஷி இரவில் கூடாது. இரவில் சஞ்சரிக்கிற கோட்டான் முதலான பக்ஷி பகலில் கூடாது.

யாவராலும் பிரார்த்திக்கப் பட்டதாகிய இரட்டையாய் வருகிற பிராணிகளாயின் கிரகிக்கத்தக்கவை. அண்டங்காக்கைகளோவென்றால் இஷ்டபலத்தைத் தரும்.

நதியைத் தாண்டினவைகளாயும் மெய்ம்மறந் திருப்பவைகளாயு மிருக்கிற பக்ஷிகள் ஒருக்காலும் கிரகிக்கக் கூடாதவை. தும்மல் எவ்விடத்திலும் இஷ்டமாக ஆகமாட்டாது. பசுவின் தும்மல் மரணத்தைக் கொடுக்கும்.

சோகத்தைக் காட்டும் சகுனம்.

வெல்லம், எலும்பு, கறுப்புத் தானியம், பருத்தி, நெருப்பு உற்பத்தியாகும் படியான வஸ்து, விதிவசமாக விறகுகளின் பார்வை மிகவும் சோகத்தைத் தரும். சக்கிலி, தலைமயிர் பிரித்துப் போட்டுக் கொண்டு வருகிறவன், சண்டை, பசியினால் இளைத்து வாடி வருகிறவன், மொட்டைத் தலையன் இவர்களுடைய பார்வையும் அழுக்கு வஸ்திரம் முதலானவைகளைக் கட்டிக்கொண்டு விகாரமா யிருக்கிறவன், நாஸ்தீகன், பௌத்தன் முதலானவரின் பார்வையும் துக்கத்தைக் கொடுப்பதாகும். குரற்பாய்ச்சி யழுவது, கண்ணீர் விடுவது, கலகம் இவைகள் பின்னையும் துக்கத்தைந் தரும். பன்றி எருமை ஒட்டகம் முதலானவையின் பார்வையும் அவ்வாறே ஆகும்.

சகுனத்தை முன்னிட்டுச் செய்ய வேண்டுவது.

சகுனமானது பிரதி கூலமாயின், விஸ்தாரமான கூர்மையுடன் கூடின புத்திமானான ஆசாரியர் ஸமஸ்த கார்யத்தையும் வர்ஜிக்க வேண்டும். ஒன்று இரண்டு மூன்று முறை சகுனம் பார்த்து, மூன்று சகுனங்களிலும் தோஷத்தைச் செய்கிற கர்மத்தை விட வேண்டும்.

பத்தாவது — நிமித்த பரீக்ஷாவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

ஊ-ுவரீக்ஷாவிதி:

ஶாஹெ நிதி்தெ ஜலெ வ ஊ-ுவரீக்ஷாம் ஸமாவரெஜ ।
ஶெஷவம் ஶாஷஜ ஜயா வாஹூா ஶெவெஷ்ணவ ஶெஜஞெவ வ ।

ஔக்ஷஜ ஹொதிக ஶெஜவ கூஸாஜ விஶாவகழ ।
ராக்ஷஸ ஶெஜவ வாயவ்யம் வாராணாஜெயகள தயா ॥

ஜாநீயா ஞக்ஷெண ரெஶெத ஊ-ுமண நெஶிகொதூ: ।
கணிகாராஜ-நாவ்யகவிஶுரொகயாதகீ ॥

ஹுமாரவிஶுதூஊஸீக-ுவ-ாவிவ-ா ததா உஹீ ।
விஷ்ணுக்ராதாவாகண-ாஹ்ரம் ஶாஷூ ஶிவிஶாஸிவா ॥

கவொதஶாகஹும்வெஹூ ஶெவீ ஸா ஶாஹஜா உஹீ ।
ஜிவெவ: வமாரெஷ-ஶெஹ-ஷ கூரெஷூ ஹஸிரெண
ஜூயா ॥ ரு

ஹொரஜ்ரவெவ ஸூமரெஜூ ஊ-ுஜ-ாஹீ ஶாஹஜா உதா ।
திஜரெக ஷீதிணீஹிஷூ கூரெஜ வெ-ணாஹி ஜூயா ॥

காவ-ாஸாக-ஜவாஹிஷூ ஹம்வெஸ: வகஜிரெமஜூயா ।
கிஷணகெ ஜூயாவ்யகெய-ா ஊ-ுஜிஸூஹிதா ஹவெக ॥

வெஷ்ணவீ ஊ-ுஸூமாவ்யதா ஶாயவீய-வூஜா நூணாழ ।
கஜூவநவாரெஜூ வாஹாமெவ-காரெ ஜூயா ॥

வாடெ ஷிஸுவாரெஷூ தயா வாஜவகெ: வாநா: ।
உதூவரெஷூ வெவெஷூ ஶா-ுமெ ரெஜ உஹீ உதா ॥

வாடுமூராமநாஷா யநயாநூ ஸஜிஷா ।
கம்கொரெஷூ தயா வ்யகெஷ உ-ாஜ-ாமெந-காமெ
ஜூயா ॥ கய

ஶஶமெயா வ கொரெஷூ வ்யகொளக்ஷஹீ உதா ।
ஶாய-வீய-கரீ ஸா ஸூாக ஜாஜாஸம்வஜரஜிஷா ॥

நிம-ஷ்ணீ உாயவீ த-ுவ-ா ஜும்கொரெ: கிம்ஶாகெ
ஜூயா ।
உஜீகாகாவீரெஷூ உய-ுகெஹ-ளதிகீ உதா ॥

குஜஷா வாஷிஷா நூணாம் ஹஜமஸு ஸஜிதா ।
ஹூாதகெ உ-ஹாவ்யகெஷ உ-ஷ ஹரெஜெவ:
வமாணூாஹி: ॥

கிராமெஜ: ககமெஹ: ஶூமெ ய-ுமெத- ஸூமெவ-
ஸூஜிதா ।
கூஸாஶீ யாஜா ஊ-ுதி: வ-ுதிமஸு ஸஜிதா ॥

ஶாஷூ ஹி ஜூயா ஊ-ுஜிவ-காமெஷூ விஹிதகெ: ।
ஶூஷாதகெ: வமெ ராமெஷஸ்ஜமாமெ ஸூ-ுகமெ:
வாந: । கரு

வஜூாமெஷூ வாஜிமெஷூ வ-ுதிமஸொஷமா வ ஸா ।
வெஶாவீ வ ஹூதா ஶாமெஷ ஸூவ-நாஶ ஸஜிதா ॥

வஜூாயவிஷவொரெஷூ ஶிரொ ரொஶாஜிஹி ஜூயா ।
உரீவமும மஸாஷா ராக்ஷஸீ ஸா க்ஷயவூஜா ॥

மொஉயாமண ஸம்கீண-ா ஸிஜீகா ஶக-ாஜிகா ।
யா வாயவெ்கி ஸா வொஜா ஊவமெநய-நூஜாயிகா ॥

யா வ-ுமெ ராவ்யதா ஊ-ுஜிவ-ாராணீ ஸவ-ஷிஜிஷா ।
ஸூாஹிரெஷூதகாமெஷூ ஸம்யாஜூா க்ஷாஜூஶக-ரெ: ॥

ஊஷரா தொயஹீநா வ கூமெயீ ஸவ-நாஶநீ ।
மெவெ ஶெவீ ஸாவ்யதா வெஷ்ணவீ விஷ்ணுஷெஶகெ ॥

ப்ராஹ்மீ ஸ்யாத் ப்ரஹ்மதைவத்யா ஶைவீ விப்ராதி
யோக்யகா ।
ஶைவீ விப்ரவிஶேஷா ச ப்ராஹ்மீ ஸ்யாத்வைஷ்ணவீ ச ஸம: ॥
ஸம்ஹ்ருதாம் ஸ்யாச்சிலாநாஞ்ச ஶம்பூநாம் ஸம்கீர்த்யதா ।
ஸர்வேஷாம் வாரணீ ஶஸ்தா ஸர்வா ஸர்வேஷு பூஜிதா: ॥
வைஶாகீ காஸாரீ ஸம்ஜ்ஞீ ராக்ஷஸீ யா ச ஸம்ஜ்ஞிகா ॥
கந்யாஜா நாதிஹ ப்ரோக்தா ஶதஶ: கதிதா ச யா ।
ஸா ச மாஹிஷ்மிகம் ஹிமா ஸம்ப்ரோக்தா வர்ணராயுத: ॥
க்ஷேத்ரவ்ருத்திவஶாதேவ கதிதா வர்ணயோநிநாம் ।
ஜந்மவா ஜாத்யா வேதி வாஸ்து யோக்யா ஶிலா பரா ॥
வ்ருஷ்ணார்தம் ஸம்ஶிலம் க்ஷாரவாரிணா ।
பாகஸ்வரூபஸாத்ருஶ்யம் வாதோபம்போதி ஜாத்யம் ॥ ௨௫½
கஶேரு கோரவாகீர்ணம் ஶம்பலமஸிகோத்வம் ।
ஸம்ஸ்க்ருதாபக ஶாநம் க்ருஷிக்ருதாம்ஜ்யம் ॥
ஜாத்யா நம் ஸம்ஶிலா ஸ்தம்பம் ஸாதாரணம் ஸ்ம்ருதம் ।
ஜாத்யம் கஶ்மீதாம் பநஸாதி தஸ்பவம் ॥
ஸர்வஸௌம்யாதிகம் பக்ஷமவ்ருக்ஷ ஸமவோதயம் ।
ஸர்வதர்ஸவதம் ஸர்வஹித மாநவ திஷ்யதே
தயோ ஸம்பகர்ஸம்பக்ஷம் ஸாதாரண மேதாஹ்ருதம் ।
பத்மம் ஶக்ரகம் பஞ்சம் பஞ்சாணேதி வதந்தி ஹி ॥
ஸமஸம்ஸம்பந்நம் ஸ்நிக்தம் ஸாந்த்ரம் ஸாரம் ஸ்திரம் ।
கரோதாம்ஜமிமாக்ஷேத்ராத்ரேதகம் வாஸ்து பத்மகம் ॥ ௩௦½
ப்ராசீதீசீதகம் ஸஸ்யம் தக்ஷிணே ஶம் பரோவநம் ।
ஸௌம்யம் ஸாரதர ஜத்து ப்ராமாத்வீரணாந்விதம் ॥
ஸம்ஸ்த்ரவ்யம் ரமணீயம் ஸஜ்ஜந ஸ்தாநஞ்ச ஶக்ரகம் ।
பஞ்சகம் பஞ்ச ஶக்ரகம் நித்ய மநோநகர்ஷிகம் ॥

உத்தமம் மத்யமம் நீசம் நித்யமேதி வதந்தி ஹி ।
ஏகவர்ணப்ரமாணஞ்ச ஷண்மாத்ராவநதஞ்ச யத் ॥
உத்தமம் ஸ்யாச்சதுர்மாத்ரம் மத்யம் ஹஸ்தேந வாயதம் ।
தந்நூநம் மத்யமம் கதிதம் ஜயாவஹம் ஸம்ஸ்ம்ருதம் ॥
ஹஸ்தாதயிகநிம்நஞ்ச நிந்திதம் வாஸ்து கீர்த்திதம் ।
வர்ணஶ்ச ஸமம் யத்து தேவாநாஞ்ச த்விஜந்மநாம் ॥ ௩௫½
க்ஷத்ரியஸ்ய தஶாம்ஶம் யதஸ்யாக்ஷம் து ந்ருபவைஶ்யயோ: ।
ஶூத்ரஸ்யாபி யதாஸம்பந்தம் கவ்யே தேவீகோத்தம: ॥
ஶ்ரேஷ்டம் பஞ்சவர்ணயுதம் வாஸ்து மத்யே நிக்ஷிணோத்தரம் ।
ஶ்வேதம் ரக்தஞ்ச பீதஞ்ச க்ருஷ்ணம் விப்ராதிக: க்ரமாத் ॥
ம்ருதங்க வேணு வீணாதி ஶப்தாந்விதம் ஸமாயுதம் ।
பஞ்சாமஜாதிபாஷாண யாந்யபாடமோதகை: ॥
பக்ஷாமோதஸமம் ஶ்ரேஷ்டம் ஸர்வபீஜ ப்ரரோஹணம் ।
ஸகலணம் ஸமம் ஸ்நிக்தம் ஸர்வஸஸ்யஸமந்விதம் ॥
கஜ்ஜம் மதம் மாகாஶம் நீசமேதம் பரம்ஸவம் ।
திக்தஞ்ச கடுகஞ்சைவ கஷாயமதுராம்லகம் ॥ ௪௦½
லவணம் ஷட்ரஸம் பக்ஷம் பக்ஷம் ஸர்வஸர்வாவஹம் ।
ப்ரதக்ஷிணாதகோவேதம் கரமே க்ஷேத்ராத்யஜ்ஜம் ॥
நிஷேவ்ய ஶிரோஹம் க்ரிமி வல்மீக வர்ஜிதம் ।
ஸர்ஷிராஸ்திவிஹீநஞ்ச 1 தந்தவாமகஸம்யுதம் ॥
கஜ்ஜாரதஷஹீநம் து வ்ருக்ஷமூலவிவர்ஜிதம் ।
பங்கஶேஷாஶ்ரிதம் ஶ்வஸஶீ யோஷவிவர்ஜிதம் ।
ஶர்கராஸ்த்ஹீநஞ்ச ஸமாமேத்ய ஸஜீவமம் ।
ஏஷ ப்ராணிஸஜீவஸ்ய ந்ருபமந்த்ரஸஶ்ரிதம் ॥
தேவமயஸஜீவஸ்ய கணக்ருத்ஸம்யுதம் ।
ஸ்நாமவாஸ்தக ஶைவ கஶாகாரமயாஶ்ரிதம் ॥ ௪௫½

பா - 1 வ்ருக்ஷமூலவிவர்ஜிதம் ।

[illegible]

சிவமயம்

பூபரீக்ஷைவிதி படல சந்த்ரிகை.

சுபமான சகுனமானது அடையப்படுமாயின் பூமி பரீக்ஷையைச் செய்ய வேண்டும்.

பன்னிரண்டு வாஸ்து பேதம்.

1.	சைவவாஸ்து	7.	ஆசுரவாஸ்து
2.	பிரம்மவாஸ்து	8.	பைசாசவாஸ்து
3.	வைஷ்ணவவாஸ்து	9.	ராக்ஷதவாஸ்து
4.	ஐந்திரவாஸ்து	10.	வாயவ்யவாஸ்து
5.	ஔக்ஷவாஸ்து	11.	வாருணவாஸ்து
6,	பௌதிகவாஸ்து	12.	ஆக்நேயவாஸ்து வென்பன

இவ்வடையாளங்களாற் பூமியின் குணத்தை உத்தம குருவானவர் அறிய வேண்டும்.

பூமிலக்ஷணம் - சைவீபூமி.

கோங்குமரம் மருதை அரசு விளாமரம் அசோகரம் ஆச்சாமரம் நிலத்தாமரை துளசி அறுகு விஷ்ணுக்ராந்தி எலிக்காதுக்கீரை இலவு மலைநன்னாரி புரு கிளி அன்னங்களாலும் வியாபிக்கப்பட்டது சுபத்தைத்தரும் சைவீ பூமியாகும்.

பிரம்மபூமி,

வில்வபத்திரம் முருக்கு விச்வாமித்ரம் நாணல் மான் நல்ல பரிமளமுள்ள ஹோமத்திரவ்யங்களால் அடைந்திருப்பது சுபத்தைத் தருவதான பிரமபூமியாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது.

வைஷ்ணவ பூமி.

தும்பைச்செடி புளியமரம் புங்கமரம் மூங்கில் பருத்தி எருக்கு செம்பருத்தி அன்னப்பக்ஷி சாமான்ய பக்ஷி மிருகங்கள் முள்ளில்லாத விருக்ஷங்களோடுங் கூடினது. மனிதருக்குச் சூரத்வ பராக்ரமங்களைக் கொடுப்பதான விஷ்ணுவின் பூமியெனக் கூறப்பட்டது.

ஐந்திரபூமி.

வாழை பலா மாமரம் சுரப்புன்னை மகிழமரம் பாதிரிமரம் நொச்சிலி நெல்லி கருநெய்தல்களாலும், வைசியர் சூத்திரர்களாலும் வியாபிக்கப்பட்டது இந்திரன் பூமியெனச் சம்மதிக்கப்பட்டது.

பசுபூமி.

பாதிரி அகில்களின் பரிமளங்களால் நிறைந்ததும் தனதான்யங்களின் சம்பத்தைத் தருவதும், அழிஞ்சல் விருக்ஷங்களாலும் பூனை கீரிப்பிள்ளை முயல் உடும்பு சகோரபக்ஷி செந்நாய்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும், ஜனங்களுக்குச் சம்பத்தைப் பூர்த்தியாகத் தருவதாயும் சௌர்ய வீர்யத்தைத் தருவதாயு முள்ளது பசுவின் பூமியாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது.

பூதபூமி.

பெருநொச்சில் குருக்கத்தி அறுகு அழிஞ்சில் முருக்கு மல்லிகை அலரி இலுப்பைகளாலும் அவ்வாறே விபூதி பரிமளங்களோடு கூடி வியாபிக்கப் பட்டதாயும், மனிதர்களுக்கு அன்னத்தையும் புஷ்டியையுந் தருவதாயுமுள்ளது பூதபூமியாகும்.

ஆசுரபூமி.

செராமரம் பெரியமரம் துஷ்ட ஜந்துக்கள் வெங்காயம் வேடர் மருதைமரம் பரந்து முதலான ஸமஸ்த துஷ்ட ஜந்துக்களோடும், துர்கந்தத்தோடுங் கூடினது யுத்தத்தைத் தருவதான அசுரபூமியெனச் சம்மதிக்கப்பட்டது.

பைசாசபூமி.

இலவமரம் மகிழமரம் தான்றிமரம் நறுவிலி மரங்களாலும், கழுதை ஒட்டகம் பன்றி நரிகளாலும், சண்டாளர் வேடர்களாலும் வியாபிக்கப்பட்டதாயும், துர்க்கந்த முள்ளதாயும், சவிட்டுநிலமாயுமிருப்பது ஸமஸ்த சாத்திரங்களாலும் ஸர்வநாசத்தோடு கூடின பைசாச பூமியென நினைக்கப்பட்டது.

ராக்ஷதபூமி.

சண்டாளர் விஷம் திருடர் தலைநோய் முதலானவைகளாலும், மிளகு வெல்லம் பரிமள வஸ்துக்களாலும் நிறைந்ததாகியது குறைவைத் தருவதாகிய ராக்ஷத பூமியாகும்.

வாயு பூமி.

குள்ளநரிக் கூட்டங்களால் நிறைந்தது, சுவர்க்கோழி பருக்காங்கற்களோடு கூடினது துக்க நிர்ப்பாக்கியத்தைத் தருவதானத் வாயுவின் பூமியெனக் கூறப்பட்டது.

வருணபூமி.

பாக்கு மரங்களாற் சூழப்பட்டு ஸமஸ்த சித்தியைத் தருவது வருண பூமியாகும்.

அக்நேயபூமி.

சதுரக்கள்ளி நறுவிலி முதலானவற்றோடும், முரட்டுப் பருக்காங்கற்களோடுங் கூடினதாயும், சவட்டு நிலமாயும் தண்ணீரில்லாததாயு மிருக்கிறது ஸமஸ்தத்தையுங் கெடுக்கிற அக்னியின் பூமியாகும்.

சாதுர்வர்ண பூப்ரயோஜனம்.

சிவத்தின் ப்ரதேசத்தில் சிவபூமியும், விஷ்ணுவின் பிரதேசத்தில் விஷ்ணுபூமியும், பிரமன் பிரதேசத்தில் பிரமபூமியுங் கூறப்பட்டது.

சிவ பூமியானது அந்தணர் முதலானவர்கட் குரியதாகும். சிவபூமி பிரமபூமி விஷ்ணுபூமி ஆகிய இவை ஆதிசைவர் வைதிகர் வைஷ்ணவர்கட்கு முறையாக விசேஷமாக ஆகும்.

அரசர்கட்கும் வைசியர்கட்கும் பசுபூமி உபயோகமாகும். சூத்திரர்கட்குப் பூதபூமி ஸ்மரிக்கப்பட்டது. யாவருக்கும் வருணபூமி சிறந்தது,

அடியிற் கூறிய யாவும் அவரவர்க்குரியதாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன.

யாதொன்று பிசாசின் பூமியெனவும் அசுரர்பூமியெனவும் ராக்ஷதர் பூமியெனவும் சம்மதிக்கப்பட்டதோ அது இச் சாத்திரத்தில் அந்திமர்கட்குக் கூறப்பட்டது. அப்பூமியானது எருதுகள் பூட்டிய கலப்பையால் வெகுகாலம் பிளந்து அநேகமுறை உழப்பட்டதாக ஒரு வருடத்திற்கு மேல் கிரகிக்க வேண்டும்.

அநுலோம ஜாதிகட்குப் பூமியானது க்ஷேத்ர மிருப்பதற்குத் தக்கபடி கூறப்பட்டது.

வாஸ்து பூமியின் இருவகைப் பேதம்.

வாஸ்துவிற்கு யோக்யமான பூமியானது அநூபமெனவும் ஜாங்கல மெனவும் இருவகைப்படும்.

ஜாங்கலபூமி லக்ஷணம்.

ஸ்திரமமயும் மிகவும் பெரியதாயும் யெரிய பருக்காங்கற்களையுடையதாயும், மிகவும் பள்ளமாக வெட்டப்படினும் மிக அற்பமான உப்பு நீரோடு கூடினதாயு முள்ளது ஜாங்கல மென்னும் நிர்ஜனப் பிரதேசமாக ஆகும்.

அநூபபூமி லக்ஷணம்.

ஆம்பற் புஷ்பங்களால் நிறைந்திருக்கப்பட்டது, முளைத்திருக்கிற செங்கழுநீர் நெய்தற் புஷ்பங்களை யுடையது, சூக்ஷ்மமான மணல்களை யுடையது. கிருஷி செய்யத் தகுவது, உயரவெழும்பி வருகிற ஜலத்தை யுடையது மாயிருக்கிற பூமி ஆநூப மென்னும் மிகுந்த ஜலமுள்ளதாக ஆகும்.

சாதாரண பூமி.

அடியிற் கூறிய ஜாங்கலாநூபங்களுடன் சேர்க்கைக் குணமுள்ளது சாதாரணமென நினைக்கப்படுகிறது,

ஜாங்கலப்பூமியின் பலன்.

வாழை பனை பலா முதலான மரங்களி னுற்பத்தியை யுடையது ஸமஸ்த பயிர்கட்கும் தகுதியானது, புஷ்பங்கள் பழங்கள் சுகமாக உற்பத்தியாவதுமானது ஜாங்கலமாகும்.

அநூபபூமியின் பலன்.

ஸமஸ்த ருதுக்களிலும் சுகத்தைத் தருவது ஸமஸ்தமான பேர்களுக்கும் அநுகூலமானது ஆநூபமென இச்சிக்கப்படுகிறது.

சாதாரணபூமியின் பலன்.

ஆநூப ஜாங்கலங்களின் சம்பர்க்கத்தோடு கூடினது சாதாரணமென உதாரிக்கப்படுகிறது.

வாஸ்து பூமியின் சதுர்வித பேதம்.

பத்மகம், பத்ரகம், தூம்ரம், பூர்ணம் என நான்குவிதமாகும்.

பத்மக லக்ஷணம்.

வழவழப்பு சமமான ஸ்பரிசத்தை யுடையது நல்ல பரிமளமுள்ளது நல்ல த்வனி யுள்ளது கெட்டியா யிருப்பது கைகளின் சிறங்கை மாத்திரந் தோண்டுவதி லுண்டான ஜலத்தை யுடையது பத்மக மென்னும் வாஸ்து ஆகும்

பத்ரக லக்ஷணம்.

கிழக்கு வடக்குகளில் ஜலத்தையுடையதாயும், பயிரை யுடையதாயும், தென்திக்கில் சுககரமாயும், முன்பாக வனத்தை யுடையதாயும் அழகாயும் மிகவும் சாரமாயும், பிரசித்தமாயும் கிழக்கு வடக்குகளில் விலாமிச்சையோடு கூடினதாயும், நல்ல திரவியத்தை யுடையதாயும் ரம்யமாயும் யோக்யருக் கிடமாயு மிருக்கிற விடம் பத்ரகம்.

பூர்ணக தூம்ரக லக்ஷணம்.

பூர்ணகமும் தூம்ரகமும் எக்காலத்திலும் ஆக்நேய திக்கு வாயு திக்குகளை யடைந்திருக்கும்.

வாஸ்துவின் உத்தமமாதி சதுர்வித ஜலபேதம்.

உத்தமம் மத்திமம் அதமம் நித்யம் என வாஸ்துவானது நான்குவிதப்படும்.

உத்தம லக்ஷணம்.

பத்து தண்டப் பிரமாணமுயரமும் ஆறு தண்டப் பிரமாணம் தாழ்வுமான ஜலாசயத்தோ டிருப்பது உத்தமமாகும்.

மத்திம அதம லக்ஷணம்.

ஓர் சாணளவினு லளக்கப்பட்டது மத்திமம், ஓர் முழத்தால் அளக்கப்பட்டது அதமம்.

நித்ய லக்ஷணம்.

மந்தமாகவும் மத்திமமாகவும் துரிதமாகவு மிருக்கிற தண்ணீர்ப் பெருக்கோடு கூடினதாயும் ஓர் முழத்தைப் பார்க்கிலும் அதிக பள்ளமாயு மிருப்பது நிந்திக்கப்பட்ட நித்ய வாஸ்து வெனக் கூறப்பட்டது.

சாதுர்வர்ண பூலக்ஷணம்.

நான்கு கோணமாகவும் சமமாகவு மிருப்பது தேவர்கட்கும் அந்தணர்கட்கு முரியது. எட்டு ஆறு நான்கு கோணமுள்ளது அரசர்கட்கும் வைச்யர்கட்கும் தகுதியானது. உத்தமரான ஆசிரியரானவர் சூத்திரர்கட்கு முறைமையாய்ச் செய்யவேண்டும்.

கிழக்கு திக்கில் நீண்ட வாஸ்து சிறந்தது. தெற்கு வடக்கு நீண்டவாஸ்து மத்திமம். வெண்மை நிறம் சிவப்பு நிறம் மஞ்சள் நிறம் கறுப்பு நிறமுள்ள பூமிகள் பிராம்மணர் முதல் முறையாகக் கிரகிக்க வேண்டும்.

மிகச் சிறந்த பூமி.

மத்தளம் புள்ளாங்குழல் வீணை முதலான பெரிய வாத்யங்களோடு கூடினது, சுரப்புன்னை ஜாதிமல்லி தாமரசம் தான்யம்

பாதிரி முதலான புஷ்ப பரிமளங்களோடு கூடினது, நெய் முதலான கந்தங்களோடு கூடினது, ஸமஸ்த விதைகளும் முளையும் படியானதுமாயுள்ள பூமி சிறந்தது.

சுகத்தைத் தரும் பூமி.

ஒரே வர்ணம் திட்டமாய் மழமழப்பாய் சுகமான ஸ்பர்சத்தோடு கூடினது, மேட்டுப்பாங்காக வில்லாதது, வெளியரனவிடம் நிசச்சந்நம் மிகவுஞ் சுசகரம், கசப்பு கார்ப்பு துவர்ப்பு தித்திப்பு புளிப்பு உப்பு என்கிற ஆறு ரசங்களோடுங் கூடினது தகுதியானது வலஞ்சுழிக்கும் ஜலத்தோடு கூடினது, முழப்பிரமாணத்தில் தண்ணீருயரக் கிளம்புகிறது, மண்டையோடில்லாதது, கல்லில்லாதது, புழுக்கள் புற்றுக ளில்லாதது, வெடிப்பு எலும்பில்லாதது, சூக்கும மணல்களோடு கூடினது, நெருப்புக் கரியில்லாதது, மரத்தின் வேரில்லாதது, சேறில்லாதது, பள்ளம் புதர் வெடிப்பு ஒட்டுப்பாளம் இல்லாதது, சுக்காங்கல் சாம்பல் இவைகளில்லாதது, அம்பலம் பௌத்தாலயம் இவற்றினருகிலிருக்கிறதுமான க்ஷேத்ரமானது ஸமஸ்த சுகங்களையுந் தரும்.

துக்கத்தைத் தரும் பூமி.

துஷ்டப் பிராணிகளினருகி லிருப்பது அரசனுடைய வீட்டைச் சார்ந்திருப்பது தேவாலயத்திற்குச் சமீபத்தி லிருப்பது; முக்கியமாயுதவியில்லாத முள்மரங்களோடு கூடினது, சண்டாளர் குடியிருக்குமிடம், மிகவுந் தாழ்ந்த வேலை செய்கிறவர்களுடைய வீட்டைச் சார்ந்திருப்பது, ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு வழிகளாற் சூழப்பட்டது, பஹிரங்கமில்லாத மார்க்கத்தையுடையது, பரமசிவத்தின் பூந்தோட்டத்தோடு கூடினதுமா யிருப்பது யாதோ அந்த க்ஷேத்ரத்தையும் வர்ஜித்தல் வேண்டும். இவ்விதமான வாஸ்துவானது ஸமஸ்தர்கட்கும் தோஷகரம் ஆகும்.

இங்ஙனமாகிய வாஸ்துவில் ஆசையின் பெருக்கால் யாது கருமம் எந்தக் காரணத்தாற் செய்யப் படுகிறதோ அந்தக் காரணத்தால், மகாதொஷத்தைத் தருவதான அதை அவச்யமாக நீக்க வேண்டும்.

ஜாதியாசார பூமி.

தாழ்ந்த ஜாதியாருக் குத்தேசிக்கப்பட்டது உயர்ந்த ஜாதியாருக்கு விதிக்கப்படுகிறது. உயர்ந்த ஜாதியாருக்குக் கூறப்பட்டது தாழ்ந்த ஜாதியாருக்குக் கூடாது. அது ஸமஸ்தமாகிய தேவர்கட்கும் உபயொகமாகும். கலந்த வர்ணத்தோடு கூடின பூமி சங்கர ஜாதியிற் பிறந்தவர்கட்கு மிகவும் சிறந்தது.

பூசகுனம்.

பூமியைப் பள்ளஞ் செய்து, அப்பள்ளமானது அதனுடைய மணற்களாலேயே தூர்க்கப்படுமளவில், மணல்கள் அதிகம் குறைவு சமம் இவ்வண்ணமாக விருக்குமாயின் முறையாக உயர்ந்த ஜாதி அதற்குத் தாழ்ந்த ஜாதி, நான்கு வர்ணத்திற்கு மப்புறப்பட்ட சங்கர ஜாதியாருக்கும் பயன்படும். அம்மிகுதியான மணல்களை நிறைசெய்தால் பலத்தினளவினுல் அறுபது நூறு பலம் அல்லது ஆருயிரம் பலம் (அதாவது எட்டே முக்கால் மணங்கு) இருக்கவேண்டும்.

ஜல புஷ்ப பரீக்ஷை.

ஓர் பள்ளம் செய்து, குடத்தில் ஜலங்கொண்டு அதிற் புஷ்பமிட்டு அந்தப் புஷ்ப ஜலத்தை அப்பள்ளத்தில் விட்டால் அந்த ஜலம் அடங்கின குமிழியுடன் வலமாய்ச் சுழன்றுல் சிறப்பாகும். புஷ்பம் நிமிர்ந்திருக்குமாயின் மிகவுஞ் சிறப்பாகும். கவிழ்ந்திருக்கின் சிறப்பில்லை.

அங்குர பரீக்ஷை.

யாதொரு பூமியிற் கடுகாவது எள்ளாவது விதைக்கப்பட்டு, முளையானது மூன்றிரவிற் குள்ளாக முளையுமாயின் அது மங்களகரமான பூமியாகும்.

பிரமாண பலன்.

கிழக்கு வடக்காகப் போகிற பூமி சிறந்தது. நான்கு பக்கத்திலும் சதுரமாகப் போகிற பூமி மத்திமம். அது வீடு முதலியவற்றுள் கொள்ளத் தக்கது. அதுவும் சிறந்த குணங்களோடு கூடினதுதான். யௌவனமுள்ள வுயர்ந்த ராஜாவினுடைய பட்டனமாயும், நியாயமா யடையப்பட்டதாயும் இருக்கிறபூமியானது சம்மதிக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு பரீக்ஷித்து வெகு குணங்களோடு கூடினதாகிய பூமியைக் கிரகிக்க வேண்டும். பிரவேசிக்குங் காலத்தில் நன்றுக வேதாள முதலான ஜந்துக்களுக்கு பலியிடல் வேண்டும்.

பதினோராவது - பூபரீக்ஷைவிதி படல சந்திரிகை முற்றிற்று.

—:: —

𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌬𑌲𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌬𑌲𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌦𑍋𑌷
𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇 ।
𑌆𑌦𑌿𑌶𑍈𑌵𑌕𑍁𑌲𑍋𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌟𑍁𑌶𑍋𑌭𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑌭𑍂𑌷𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤 𑌸𑍋𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷 𑌸𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌕𑌃 ।
𑌸𑌿𑌤𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌾𑌢𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌬𑌲𑌿𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂
𑌵𑌾𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌧𑌰𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌨𑌵𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌇𑌮𑍇 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍂𑌤𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃 ॥

𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌮𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑍇
𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑌨𑍍𑌨𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂
𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌗𑍀𑌤𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑍈 𑌵𑍇𑌦𑌘𑍋𑌷𑍈𑌶𑍍𑌚
𑌘𑍋𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍
𑌤𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌬𑌲𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௭ ஆக 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௪௨௭

—oOo—

உ

சிவமயம்.

பிரவேச பலி படல சந்திரிகை.

பலியிடவேண்டு மிடம்.

ஸமஸ்தமான கிராம முதலானவை மாளிகை முதலானவை வீடுகள் மற்ற ஸமஸ்தங்கட்கும் பிரவேச காலத்திற் பலியானது சொல்லப்படுகிறது.

பலியிடுங்காலமும் இடுவோர் லக்ஷணமும்.

இரவிற், குற்றமில்லாத சுபமான முகூர்த்தத்திலும் நக்ஷத்திரத்திலும், ஆதிசைவ குலத்திற் பிறந்த விஸ்தாரமான கூர்மையுள்ள ஆசிரியர், ஐந்தவயவங்களிலும் பூஷண மணிந்து கீரீடந் தரித்து மேல் வஸ்திரத்தோடு வெண் சந்தனத்தாற் பூசப்பட்டவராய் பிரவேச பலியை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

முன்னே பிராம்மணர்களைப் புசிப்பிக்க வேண்டும், பிறகு புண்யாகவாசனஞ் செய்ய வேண்டும்.

பலிக் கிரியை.

பூமியை ஒன்பது பிரிவுசெய்து பிரமஸ்தானம் முதலாக நவ சந்திகளிலும் இனி சொல்லப் போகிற மந்திரத்தால், வாஸ்து சாஸ்திரத்தை யறிந்தவன் பலியை கொடுக்க வேண்டும்.

இந்தப் பூமியில் வசிக்கிற பூத பிசாச ராக்ஷச கணங்கள் யாவும் சீக்கிரம் ஸ்வேச்சையாகப் போகவேண்டும்; இந்த பூமியை வாஸ்துவிற்காக கிரகிக்கப் போகின்றேன் என்பது.

தயிர் நெய் பக்ஷ்யம் இவைகளோடு கூடின அன்னங்களால் அவைகட்குப் பலியிடல் வேண்டும். சங்கீத வாத்ய வேதகோஷங்களாற் கோஷிப்பிக்க வேண்டும். முன்னர் ஆசாரியரைப் பூஜித்துப் பிறகு ஸமஸ்தரையும் பூஜிக்க வேண்டும்.

பன்னிரண்டாவது-பிரவேசபலி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று,

ஸம்வரிக்ரஹவிதி꞉

த்த꞉ ப்ரஹாதெ ஸ்வீகாரம் காயஶுஸ்நாதோ விஹூஷித꞉ ।
வஸாநோ நூதநம் வஸ்த்ரம் உத்தரீய ஸமந்வித꞉ ॥

ஸம்பூர்ணத்வோ ஶஹீஶயெஷ்ய ஸவர்யாநேநாவஶி ஷ்டிதழ் ।
ஶிதவநு நம்ஶ்த்ராஜம் வம்தாஶ்வஸ்ய தஹாந்விதழ் ॥

ஸவர்ணாந்தளஷயீஶஹஸ்ர நிம் நஶாஹ꞉ ப்ரவம்ஶிதழ் ।
ஸஞ்சஸ்தவஸநம் காம்ஸம் ஶிகஸம்த்ருவிஹம்ஷிதழ் ॥

ஸாஸநேந ஸதெஹேந ஶிவேந ஸமயிஷ்டிதழ் ।
வம்ஜயித்வா வியாநேந ஶுஸ்வாஷ்வாக்ஷதைஶர்ஶாஶ꞉ ॥

தத꞉ காம்ஸம் ஸமாக்ஷித்வ்ய விப்ரஶம்ஷ்ந்ய்யிரோவயெஜ் ।
வெஷாதொஶ்ய காமஶஸ்த்ரீணாம் ப்ரஶஸ்தஸ்வநிஷ்தஸ்யா । ௫

தத꞉ காககிஶர்த்ம தந்திஹ ஜயயாஶயா ।
ய்ராயநு ப்ரஜாஹிதம் க்ஷிப்ரம் வஶிஷ்டிஞ்ஜ ப்ரதக்ஷிணழ் ॥

நயெத்த வம்வர்ஸீஶஜம் கிஞ்சித்த்ர விஶம்ப்ய வ ।
தஸ்ரதஹெந꞉ வஶாஶஸ்ய வவநேஶாநயோ ஸ்தயா ॥

திக்ஷா நீத்வா தத꞉ ப்ராஷீம் நயெத்ஹம்திவரிக்ரஹெ ।
ஶ்ருவாயர்தீநயாஸ்ய்வர்ய கதர்தா தத்ர்யாஞ்ச தக்ஷிணாழ் ॥

ப்ரவெஶாயர்ம் பஶ்மி ணெவ ஹம்வர்க்ஷா வரிக்ரஹள ।
க்ராஶாஜ்ஹம் தஜெவாதள வ்ருயத்நெஷோ விசக்ஷண꞉ ॥

தத்ராதள க்ஷர்ணம் காயர்ஜ ஸ்வதஜெ
ஸ்ஸர்ஶாவரெஜ ।
ஸவர்ம் ஸ்வதஜ்த꞉ காயர்ஶ ஹ்ஜாவித்தாநா ஸாரத꞉ ॥ ௧௦

தத்ர தாமஶர்நீவெஶெ தா விஶேஷ꞉ கிஞ்சிதிஷ்யதெ ।
ஹஸ்தோநாவடம் வாக்வா ஹம்திஶயெஷ்ய ஶாஹெ திநெ ॥

வநெநாஷிதஜெதாயெந ஸாயம் ஶதர்ம் ப்ரவம்ஶயெஜ் ।
தஹர்ஸ்ஸாஞ்ஜிகெ தஸ்ய வய꞉ வீக்வா ஶாரா꞉ ஸ்வவெஜ் ॥

க்ஷவிந்து வாஸ்தாநி வயர்ஸ்வ யநயாநெந்ந ஶெஷிநி ।
ஜத்தஶம் வீயர்ஶாஸ்யாய நஶெஸ்தஸ்தா ஶிவா ஸவ ॥

ஜத்ர்யக்ஷ்வாவொஷ்ய ஶாஸாஜ்ஞ꞉ ஶஸ்ஹம் ப்ராத꞉ வர்க்ஷயெஜ் ।
ஸாயஶேஷம் ஜஶ் த்ருஷ்ட்வா தத்க்ரஹ்யம் ஸவர்ஸம்வதெ ॥

க்ஷிணெ வாஸ்தாவிநாஶாய ஶாந்தெக்ஷ யாந்ய்யநக்ஷய꞉ ।
க்ஷஹ்நி வா வம்ரணா க்ருத்வா வர்க்ஷாஜ்ஞ ஸஶாவரெஜ் । ௧௫

ஶத்வா ஶதவஷ ஞாஜ꞉ ப்ரத்யாவ்ருத்ய நிர்க்ஷயெஜ் ।
கந்யம்நம் வெஜ்ஞம் தஜ்ஸ்ய ஶாத்தஶா ஹம்꞉ ப்ரஶஸ்யதெ ॥

க்ஷஜ்ஞாமெந தா ஹீநம் வெஶயஶெதி ப்ரகீர்திதா ।
ததொஹீநஜ்ஞ ஹீநா ஸ்யாதிஹீநா விவர்ஜ்ஜர் ॥

ஜயம் வர்க்ஷா கதர்வ்யா ப்ரவெஶாயர்வவெஶ꞉ வாரா ।
ஸவெர்ஷாஶவி வாஸ்தம்நாம் ஸா தா ஸாயாரணீ ஶதா ॥

ஏவம் வரிக்ரஹம் க்ருத்வா தத꞉ க்ஷர்ணஶாரஹெஜ் ॥

இதி காமிகாக்யெ மஹாதந்த்ரெ க்ரியாவாதெ
வம்வரிக்ரஹவிதிநர்ஶ த்ரயொதஶ꞉ வடல꞉ ॥

ஶ்லோகம் - ௧௮½ ஆ. ஶ்லோகம் - ௧௪௭௫½

—:*:—

உ

சிவமயம்

பூபரிக்ரஹவிதி படல சந்த்ரிகை.

பரிக்ரஹக்கிரியை.

பிறகு காலையில் ஸ்நானஞ் செய்தவராயும், அலங்கரிக்கப்பட்ட வராயும், மேல் வஸ்திரத்தோடு கூடினவராயும் புதிதான வஸ்தி ரத்தைத் தரித்தவராயுமுள்ள ஆசாரியர் பூமி ஸ்வீகாரத்தைச் செய்ய வேண்டும்,

நன்ருக மெழுகப்பட்ட பூமியின் மத்தியில் ஸமஸ்தமாகிய தான்யங்களின்மே லிருப்பதும், வெண்சந்தனத்தாற் பூசப்பட்ட அவயவங்களை யுடையதும், மாவிலை அரசிலைகளை முகத்திலுடைய தும் ஸமஸ்தமான சிறந்த மூலிகைகளை கர்ப்பத்திலுள்ள நதிஜலங் களாற் பூரிக்கப்பட்டதும் சிறப்பான வஸ்திரத்தைத் தரித்ததும் வெளுப்பான நூல்சுற்றி யலங்கரிக்கப்பட்டதும், ஆசனத்தோடு கூடின தும் தேசத்தோடு கூடினதும், சிவத்தால் வசிக்கப்பட்ட தாயு மிருக் கிற கும்பத்தைக் குருவானவர், விதியாகச் சந்தனம் புஷ்பம் அக்ஷதை இவைகளாற் பூஜித்துப் பிறகு கும்பத்தை உயரத் தூக்கிப் பிராமணர் கிரசில் எடுப்பித்தல் வேண்டும்.

பிறகு அங்ஙனமே கும்பத்திலிருந்து வெளிவந்து இடைவிடா மற் பெருகிவருகிற ஜலத்தினுற், பிரஜைகட்கு அநுகூலத்தை தியானித்தவராய் வேதம் சங்கீதம் குல ஸ்திரீகளின் சிறந்த த்வனி களாற் சீக்கிரமாகப் பிரதக்ஷிணமாகச் சுற்றுதல் வேண்டும். அவ் விடத்திற் சற்று சாவகாசித்துக் கிழக்கெல்லை முடிவில் அந்த ஜலத்தை யடைவிப்பிக்க வேண்டும். அதிலிருந்து அவ்வாறே அக்னி நிருதி வாயு ஈசானர்களுடைய திக்குக்களில் அடைவிப்பித்து மீட்டும் கிழக்கு திக்கை அடைவிப்பிக்க வேண்டும்.

பிறகு பூமியைப் பரிக்கிரகிக்கிற கார்யத்திற் கர்த்தாவானவர், ஆசார்யர் முதலானவர்களைப் பூஜித்துத் தக்ஷிணையைக் கொடுத்தல் வேண்டும். வித்வானுனவர் பிரவேசிப்பதற்காகப் பலியையும், பூமி பரீக்ஷை பூபரிக்கிரகங்களையுஞ் செய்தல் வேண்டும்.

தேவபூஜா விஷயம்.

கிராமத்திற் கங்கமாகிய தேவதா விஷயங்களில் வெவ்வெருகப் பூஜிக்கப்படாது. அவ்விடத்தில் ஆதியிற் கர்ஷணத்தைச் செய்ய

வேண்டும். ஸ்வதந்திரங்களால் ஸமஸ்தத்தையும் செய்ய வேண் டும், ஸமஸ்தத்தையும் சிரத்தை வித்தாநுசார ஸ்வதந்திரமாகச் செய்ய வேண்டும். கிராம நிர்மித விஷயத்தில் துர்க்கையை எல்லை முடிவில் தாபித்து அதற்குச் சிறிது விசேஷ க்ரியை செய்ய வேண் டும்.

பூ ஜல பரீக்ஷை.

சுப தினத்தில் பூமத்தியில் ஓர் முழ பள்ளஞ் செய்து சந்தனத் துடன் கூடியிருக்கிற தீர்த்தத்தால், மாலையில் பள்ளத்தை நிரப்ப வேண்டும் குருவானவர் அந்தப் பள்ளத்திற்குத், தர்ப்பத்தால் பரப்பப்பட்ட சமீபப் பிரதேசத்தில், ஜலத்தைப் பானஞ் செய்து நித்திரை செய்ய வேண்டும்,

ஓ பூமிதேவியே ! இவ்வாஸ்துவில் தன தான்யத்துடன் விருத்தி யடைய வேண்டும். உத்தமமாகிய பராக்கிரமத்தை அடைந்து சிவ சத்தியாக ஆய்விடு. உனக்கு நமஸ்காரம் என்றிவ்வாறு கூறி உப வாசஞ் செய்து, சுத்தமான அவயவமுடையவனுய்க் காலையில் பள்ளத்தைப் பரீக்ஷிக்க வேண்டும். பள்ளத்திற் ஜலம் அவ்வாறே இருக்கின் சகல சம்பத்து மடைவிக்குமென க்ரஹித்தல் வேண்டும். பள்ளத்திற் ஜலம் ஊறியிருக்குமாயின் நாசம், உலர்ந்திருந்தால் தனதான்யக் குறைவுண்டாகும். பகலிலாவது பூரணத்தைச் செய்து சோதனையை நன்ருகச் செய்ய வேண்டும்,

நூறடி தூரஞ் சென்று திரும்பி வந்து பார்க்க வேண்டும். பள்ளத்திற்குள் ளிருக்கிற ஜலம் குறைவுபடாமலிருந்தால் உத்தமமான பூமியாகும். அங்குலத்தாற் குறைந்திருக்குமாயின் மத்திமம். அதற்குங் குறைவுபட்டது அதமமாகும், அதிகமாகக் குறைவுபடும் பூமி கெடுதலைச் செய்யும். பிரவேச நிமித்தமான பலிக்கு முன்னமே இப் பரீக்ஷையானது செய்யத் தக்கது. ஸமஸ்தமான வாஸ்து கட்கும் சாதாரணமாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு பூமி பரிக் கிரகத்தைச் செய்து பிறகு பூமியின் உழுதலை ஆரம்பித்தல் வேண்டும்.

பதின்மூன்ருவது - பூபரிக்ரஹவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:※:—

ஸ-ஃப்க்ஷிணவிதி:

அத: பரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ப்ராசீநாம் ச தக்ஷிணாம் ।
ஸாம்ப்ரதா வ்ருஷபா காவோ யாவாநா பஞ்சஸம்யுதா ॥
அஶ்வாதநாஸிகா ஸாண்டா ஶாஸ்த்ரலக்ஷணஸம்யுதா ।
ககாஷம் ச தயா வாமபாரஶ்ருங்காணி ஸம்ஷியேத் ॥
தஷாக்ருதிக்ருதேஹம் ஸம்ஷிணேம்ஸ
பாஷகை: ।
உக்ஷலக்ஷணவர்ணாட்யம் ஶ்ருஹீத்வா ஹோவ்ருஷபம் ।
தவர்யித்வா ஶாமை: க்ஷீரோஷ்ண: க்ஷிணாராஜ்ஞ ।
தஸ்யாவகாரணம் க்ருஷ்யம் வாஷிரம் தேவவிப்ரயோ: ॥
ந்ருபாணாம் வாஷிரோ ராஜதாஸ்யாதேஶ்ய
ஶப்தயோ: ।
நிம்பஶ்ச ஸஹஸ்ராவி மவாக்ஷீ க்ஷௌமஸ்யா । ௫
திஷ்க: காரவர்ணஸ்ய ஸவேஷாம் தா ஶஹீரமா ।
ஹமஶ்ச மாஜ்ஞோ ஶஷியர்மஹஸ்ய ப்ரக்ஷீதித: ॥
அதவிர்தஸ்திஷ்வம் ஸ்யாமம் 1தந்நௌநாஹக ।
த்விதஸ்திஷபஞ்சம்யம் மாஜ்ஞமேஷா ப்ரபம்யதே ॥
த்ரிமணோ ஹமதேவேண்ண ஶப்தே: Zஷாஜ்ஞம
நாஹக: ।
ககேஹ் தா சதாரஜ்ஞம்யம் மாஜ்ஞமேஷா ப்ரஶஸ்யதே ॥
ஹமதீவர் ஸஶாஷிஷ்ஷுத்யாஜ்ஞம சநாவித: ।
பெநசிமண்விஷ்ணரா பதாகா யஜபஷிவச ॥
சதாஹர்ஷாயதஶ்சாதோ விதஸ்திவரிணாஹக: ।
ஶயோ த்ரிஸஷ்டாரேண நாலேவர்த்ரதிலோ யாஷ: ॥ ௧௦

பா - 1 தஸ்ய்மீத

அதாவிர்தஸ்தி தீவர்ஸ்யா தேகாஜ்ஞம விஶாமக: ।
ஶஶ்ய ஶஶ்யாஹா ஸஶ்யக் விதஸ்திரிஹ கய்யதே ॥
ஶயோ கீமோ அிஶாத்ர ஸ்யாநுஶய்யவாஶே தா ஷஶ்யம: ।
ஶஶ்யாஹாஸஶம் ஶஶ்யாமம்பநம் ஸ்யாதஷ்யமாஷய: ॥
பாரஸமஹர்ம் ச தத்தம்யஶயோஶய திஹேஷ்யதே ।
ஹிரண்யம் பாம்ஸமஹர்தேவாநாம் ப்ரவியீயதே ॥
ராஜத நிஜஹபாநாம் யோஹிதம் தேஶ்யஶஃப்த்ரயோ: ।
யதா ஹமாஷிகம் யத்ர தஷயேர் வஸஹாஜிதே ।
ஹகஹாமம் ஸஶாரஹ்ய சதாஹர்மவஸாநக ।
நஃப்நம் வாபய்யிகம் வாபி காரயேச் கதர்ரிஶயா ॥ ௧௫
ரஜ்ஞமேர்ரசஶர்ஜா வாபி ஶணஜீதாமஜவமமா: ।
நாஜிகேரக்ருதா வாபி ரஜ்ஞஸவர்த்ர ஶம்விதா ॥
பமாஶோஷம்பராஶ்சயவடவ்மகேஷாஹ்வா ஷ்யா ।
ஹமாஷய ஸராதீநாம் ஸவேர் ஸவர்த்ர வா ஶதா: ॥
ஹவம் ஸவர்ம் ச ஸம்பாஷ்ய தேஶிகஸ்ஸ்விவவிப்ரஜ: ।
க்ருதஶஜ்ஞ தநாஹர்ஃப்க்வா வோண்ஷீஷஸோத்ரீயக: ॥
ப்ராத்வஹுஜ்ஞஹஃப்ஷேத்வா வ்ருஷபா ஸம்ப்ரபஃப்ஜயேச் ।
வ்ருஷம் த்ர்யம்பகஶமேண ஹமஹுலேண பஃப்ஜயேச் ॥
கஷர்கம் தா ஸஶாஹஃப்ய வஸ்தும் உக்வா அிஜோத்தம: ।
க்ருத்தாநஶிவதம் ய்யாக்வா 1ப்ரேஷயேச் க்ருஷிகர்மணி ॥ ௨௦
ஸ்யம் வாஷா தா ஸம்ஸ்ருஶ்ய கஷர்பேதேஶிகோத்தம: ।
அாத்ரிம்ஶஅாரதிதஷ்மக: தேவாமஜஶஹீஹ்ருதா ॥

பா - 1 ப்ரேரயே

[illegible]

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே
ஹலகர்ஷணவிதிர்நாம த்ரயோவிம்ஶ: படல:

ஶ்லோகம் - [illegible] ஆ. ஶ்லோகம் - [illegible]

—o—

உ

சிவமயம்.

பூகர்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை.

அதன் பிறகு கிராம முதலானவற்றின் உழவையும் கூறப் போகிறேன்.

உழவுமாடுகளின் லக்ஷணம்.

மிக வெண்மையாயும் கைக்கடங்கினதாயும் வயதாயும் வலிமையோடு கூடினதாயும் மூக்குக் குற்றுததாயும் விரையோடு கூடினதாயும் சுபமான லக்ஷணமாயுமுள்ள இடபங்களின் கொம்பு முசுப்பு குளம்புகளை அலங்கரிக்க வேண்டும்.

அவற்றின் உருவங்க ளமைந்த ஸ்வர்ண பூஷணங்களாலும் சந்தன புஷ்பங்களாலும் அடியிற் கூறப்பட்ட இலக்கணமுள்ள வர்ணங்களாலும் அமைந்த இரண்டு இடபத்தைக் கிரகித்து, பால் வெல்லங்களால் திருப்தி செய்து பிறகு உழுதலை ஆரம்பித்தல் வேண்டும்.

உழவு கருவி - கலப்பை மரம்.

அதற்கு உதவியாகிய திரவியம் கூறப்படுகிறது. தேவர் பிராமணர்கட்கு கருங்காலி, அரசர்கட்கும் கருங்காலி வைச்ய சூத்திரர்கட்குக் கொன்றை மரம் ஆகும்.

வேம்பு மகிழ் பெய்க் கொம்மட்டி அவ்வாறே தேக்கு, சூர்ய கிரண வர்ணமான தும்பை (வேலன்) கூறப்பட்ட ஸமஸ்தமான விருக்ஷங்களுடைய கலப்பையும் ஏர்க்காலும் பிடிக்கிற மேழியும் நுகத் தடியும் இந்த உழவுக்குக் கூறப்படுகிறது.

கலப்பையினளவு.

கலப்பைப் படையானது அதற்கடியில் விசாலமுள்ளதாயும் நான்குசாண் நிகளமுள்ளதாயும் இருக்க வேண்டும். அவ்வாறன்றிப் படைகளில் இரண்டரை ஜாணாவது கூறப்படுகிறது.

ஏர்க்கால்.

கலப்பைப் படையின் நிகளத்தினால் மூன்றுபங் கதிகமாகிய காலும் அடிப்பாகம் எட்டு அங்குல விசாலமும் முன்பாகம் நான்கு அங்குலமும் ஏர்க்கால்களில் கூறப்படுகிறது.

ஏர்க்காலின் நிகளமானது எட்டு பிடியோடு கூடினதாயும் மூன்று அல்லது இரண்டங்குல கனத்தோடு கூடினதாயும் கனத்தைப் பார்கிலும் இரண்டு பங்கு விஸ்தார முள்ளதாயும் கொடி மரம் போல் வொழுங்காயும் உத்தேசிக்கப் பட்டது.

நுகத்தடி.

முன்னே நுகத்தடி நான்குமுழ நிகளமாயும் நடுவில் ஒரு சாண் விசாலமாயும் நாபியில் இருபத்தோரங்குலத்தால் விருத்த மாயும் உத்தேசிக்கப்பட்டது.

நுகத்தடி, பக்கத்திற்கு நான்கு சாண் நிகளமாயும் முனைக்கு ஒரு ஜாணளவில் நுகத்தடியின் கடையாணித்துளை ஒரு அங்குலம் அகல மாயும் நன்றாக இந்த விஷயத்திற் கூறப்படுகிறது. துளை நடுவில் கூர்சு இரண்டு சாண் நிகளம் இருக்க வேண்டும்.

நுகத்தடி நடுவிற் கிடது பக்கத்தில் ஆறு யவை பிரமாண மிருத்தல் வேண்டும். நுகத்தடியின் துளையளவு சமமாகவும் நுகத் தடியின் நிறையும் சமமாக இருத்தல்வேண்டும். நுகத்தடி முத லானதுகள் இவ்வாறு கூறப்பட்டன.

கலப்பைக்கார்.

புழுதியைக் கர்ப்பத்திலுடைய கார் அந்தக் கலப்பைக்குத் தகுதியாக இந்த உழவு விஷயத்தில் இச்சிக்கப்படுகிறது.

சுவர்ண மயமான கார் தேவர்கட்கு விதிக்கப்படுகிறது. அந்தணர் அரசர்கட்கு வெள்ளிக்கார் ஆகும். வைச்ய சூத்திரர்கட்கு இரும்புக்கார் ஆகும்.

இல்லாவிடில் கலப்பை எவ்வளவோ அதிற் பாதியை எட்டு பாகஞ் செய்து, ஏரில் முதற்பாகம் ஆரம்பித்து நான்காவது பாகம் வரையிற் குறைவாயாவது அதிகமாயாவது செய்பவனுடைய இஷ்ட மாகச் செய்விக்க வேண்டும்.

உழவு கயிறு.

பசுவின் தோலிலிருந் துண்டான வடகயிருவது, முஞ்சம்புல் பனைநார் சணப்பைநார் தேங்காய்ப் பிரிக்கயிருவது எவ்விடத் திலும் புகழப்படுகிறது,

புறநடை.

முருக்கு அத்தி அரசு ஆல் கல்லால் இவைகளிலுண்டானவும் இவைபோன்ற சகலமான கலப்பை முதலானவைகளும் தேவர் முத லானவர்கட்கு எவ்விடத்திலும் சம்மதிக்கப்பட்டன.

கலப்பையின் பூஜை.

இவ்வாறு யாவும் சம்பாதித்து சிவத்விஜரிடத்தி லுற்பத்தி யான ஆசிரியர் மந்திரமய சரீரராயும் சிரோவேஷ்டநத்தோடு கூடினவராயும் மேல் வஸ்திரத்தோடு கூடினவராயும் ஐந்தவயங் களிலும் அரைஞாண் உத்தரஜஞ்ஜம் காப்பு மோதிரம் கிரீட பூஷணங்களை யடைந்தவராயும் எருதுகளைப் பூஜிக்க வேண்டும். இடபத்தை திரியம்பக மந்திரத்தாலும், கலப்பையை அஸ்திர மந்திரத் தாலும் பூஜிக்க வேண்டும்.

பிராமண ச்ரேஷ்டர் உழவு செய்கிறவனை அழைப்பித்து வஸ்திரத்தைக் கொடுத்து அவனைத் தன்னைப் போல் தியாநித்துக் கிருஷிகார்யத்தில் அனுப்ப வேண்டும். முதலில் உத்தமாசிரியரான வர் தானும் மேழியைத் தொட்டு உழச் செய்தல் வேண்டும்.

உழவு.

தேவர் அந்தணர் அரசர்கட்கு உழவு முப்பத்திரண்டு முறை யென்று சொல்லப்பட்டது. வைச்யர் விஷயத்தில் பதினைந்து கூறப்பட்டது. சூத்திரருக்கு ஏழுமுறை கூறப்பட்டது. யாவருக் கும் ஏழுமுறையாவது இல்லாவிடில் ஐந்து முறையாவது கிழக்குமுகமாயாவது வடக்குமுகமாயாவது கிருஷிகார்யத்தைச் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு உழவுசெய்து முறையாக ஆறுமுறை திருப்பிப் பரம்படித்தல் வேண்டும்.

பயிர் செய்தல்.

முறையாக எள் கடுகு பயறு இவைகளையும் உளுந்து நெல்லை யும் ஜலத்தினுல் அலம்பி, நேத்திரமந்திரத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டே விதைக்க வேண்டும்.

ஆசார்ய சம்பாவனை.

ஐந்து வராகனிடை பொன் ஆசார்ய தக்ஷிணையாகக் கொடுக்க வேண்டும். அவர் பொருட்டு பசு எருது இவைகளை ஸமஸ்த சஹாய திரவ்யத்துடன் கொடுக்க வேண்டும்.

அசுப சகுனம்.

முதுகு வளைந்திருக்கிற எருதுகள் யாவையோ அவற்றின் அதிக ஓட்டமும் படுப்பதும் இன்னும் வேறுன கெட்ட கார்யமும் ஜனங்கட்கு ஸமஸ்த தோஷத்தையுந் தரும்.

சாந்தி

கலப்பை முதலானவை முறியுமாயின் அவ்வாறே ஆகும். கயிறறுந்தாலும் அவ்வாறேதான். சிவத்விஜர் அப்போது பிராயச்

சித்தமாகிய சாந்தி ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறே உழவாளி விழுந்தாலும் பிராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டும்.

உழவினுல் விருத்தி செய்யப்பட்ட அவ்விடத்திலிருக்கிற பயிர்களினுடைய பக்ஷணத்தைப் பசுக்களின் கூட்டத்தால், புத்திமானுகிய ஆசிரியர் புசித்தல் செய்விக்க வேண்டும். மூன்று ராத்திரியாவது ஐந்து ராத்திரியாவது ஏழு ராத்திரியாவது பசுக்களை வசிக்கும்படி செய்ய வேண்டும்.

எருது கன்றுகளோடு கூடின பசுக்களின் சாணி மூத்திர புரோக்ஷணங்களாலும் குளம்பினுல் தட்டுதல் ஆக்ராணித்தல் உலாவுதல், பசுவின் காலடி படுதல், அசைவு போட்டுக் கக்குதலால் விழுந்த நுறைகளாலும், கன்றுக்குட்டிகளின் வாயிலிருந்து நழுவின நுறைகளாலும் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட பூமியின் நடுவில் கிராம முதலானது கொள்ளப்பட வேண்டும்.

பதினுன்காவது - பூகர்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:*:—

ஸங்க்ரஹஸ்தாபநவிதி:

தேவாநாம் ப்ராஹ்மணாதீநாம் வர்ணாநாமநுலோமிநாம் ।
க்ருஹம் க்ராமாதிகர்த்ரூணாம் ஶிவதீக்ஷாந்விதாத்மநாம் ।

அதீக்ஷிதாநாமந்யேஷாம் ஶிவபக்த்யந்விதாத்மநாம் ।
ஸங்க்ரஹஸ்தாபநம் வக்ஷ்யே க்ராமாதீநாம் ஸமாஸத: ॥

ப்ரஹ்மஸ்தாநஸ்ய நைர்ருத்யாம் ஸங்க்ரஹஸ்தாநம் ப்ரகல்பயேத் ।
அந்யத்ர ஸ்தாபிதஸ்ஸங்க்ரஹோ க்ராமாத்யம் நாஶயிஷ்யதி ॥

தண்டப்ரமாணவிஸ்தாரம் ஷடங்குலஸமுந்நதம் ।
ஸம்வ்ருத்தம் தண்டமாநம் கார்யம் த்வாரம் ச ஸமந்தத: ॥

பங்க்தாஷ்டஷ்டுதமர்த்ரம் த்ரிகோணம் த்ர்யஶ்ரம் ததோந்நதம் ।
நிம்நோந்நதம் விஸ்ருதம் ஸாஷ்டாஶ்ரம் ஸாமஸமம் ஸமம் ॥ ௫

த்ரிஹஸ்தாயதம் த்ரிஹஸ்தம் ச த்விஹஸ்தாயதம் த்விஹஸ்தகம் ।
த்விஜாதீநாம் யதாஸங்க்யம் யோஜநீயம் விசக்ஷணை: ॥

ஊர்த்வே பீடம் ஸலிங்கம் தத்ர வம்ஶகீலாந் ஸமாதயாந் ।
வாதயேத்தாந் பஹூந் ஸப்தர்ஷீந் ஸாநு ஸத்தராந் ॥

தத்ர ஸூத்ரேண ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய வாஸ்துகேந ஸமாசயேத் ।
அந்யாஜ்யக்ஷீரஸம்மிஶ்ரம் ஸவ்ரீஹிதாந்யம் அர்ப்பயேத் ॥

ஸமம் ஸம்வாத்ய ஸம்ப்ருஹ்ய ஸூத்ரவாதயந்த்ரேண தண்டயேத் ।
அர்ச்சயேந்நிவேத்யம் ஸாங்கம் ப்ரவர்த்தயேத் ॥

அக்ஷஸ்ய சதுர்தே தேவதாதிதேவஸம்ஸ்த்தித: ।
வாஸ்துஸ்தித்யாம் ராஜ்ஞாம் வணிஜாம் பாதவாதிந: ॥ ௧௦

பாகஸ்தித்யா க்ருஷிகர்மஸ்தா வைஶ்யஜாதிநாம் ।
க்ஷீரவ்ருக்ஷஸமீபஸ்தாஸ் தேவதாஸ்தாஸ்ஸமீரிதா: ॥

ஶங்க்ராந்திஷ்வயநயோர் நாக்ஷஸ்யாயாமேவ ஆதராத்தயோ: ।
கர்தவ்யோ விஷுவாத்யேஷு ஸ்நாநம் ஸர்வகர்மஸு
யோகத: ॥

சதுர்தஶ்யாமஷ்டம்யாம் து ஸ்நாநம் குர்யாத் விசக்ஷண: ।
கர்தவ்யம் தர்ஶநே சைவ ஶங்கரஸ்ய ஸர்வதா ததா ॥

ஸ்நாநம் ஶுபம் ஸதா ஸர்வம் ஸ்நாநம் ஸர்வத்ர பாவநம் ।
ஸர்வகர்மஸு ஸ்நாநம் ச கர்தவ்யம் விதிநா ததா ॥

ப்ராஹ்மணாதி சதுர்வர்ணா: ஸ்நாநம் குர்யு: ஸமாஹிதா: ।
தேவாதீநாம் ப்ரதிஷ்டாயாம் ஸ்நாநம் குர்யாத் ஸதா புதா: ॥

ப்ராயஶ்சித்தேஷு ஸர்வேஷு தீர்த்தஸ்நாநம் விஶிஷ்யதே ।
க்ருச்ச்ராதிவ்ரதகாலே ச ஸ்நாநம் குர்யாத் ஸமாஹித: ॥

தேஹஶுத்திர் ஹி ஸர்வேஷாம் ஸ்நாநேநைவ ப்ரஜாயதே ।
ஸ்நாநம் தத்ஸமம் நாஸ்தி ஸர்வபாபப்ரணாஶநம் ॥

நித்யம் விஶேஷதஶ்சைவ ஸ்நாநம் ஸர்வத்ர ஶஸ்யதே ।
யோ ஜபேத் ஶிவமந்த்ரம் து ஸ்நாநம் க்ருத்வா ஸதா நர: ॥

ஸ்நாநேந ஶுத்தோ பவதி ஸ்நாநாத்வை ஶுத்திரிஷ்யதே ।
ப்ராதஸ்ஸ்நாநம் ச மத்யாஹ்நே ஸாயம் ஸ்நாநம் து ஸர்வதா ॥

விதிஸ்நாநம் ஸதா குர்யாத் ஸர்வகர்மஸு ஸாதக: ।
ஶுத்திகாலே ஸதா ஸ்நாநம் ஸர்வகார்யேஷு ஶஸ்யதே ॥

யதோக்தவிதிநா ஸ்நாநம் ஶோதநார்த்தம் ததா ஸ்ம்ருதம் ।
பஞ்சகவ்யேந ஸம்ஶோத்ய தீர்த்தஸ்நாநம் ஸமாசரேத் ॥

ஸர்வதேஹம் ததா ஶுத்தம் கர்தவ்யம் ப்ரோக்ஷயேத்ததா ।
மந்த்ரஸ்நாநம் ஸதா குர்யாத் பஸ்மஸ்நாநம் ததைவ ச ॥

ஶோதநே ஸர்வகார்யேஷு பஞ்சகவ்யம் விநிர்திஶேத் ।
ஸங்க்ராந்தௌ நாத்ர ஸந்தேஹ: க்ரியா ஸ்நாநம் ஸமாசரேத் ॥

ஸ்நாதக: ஸ்நாநவேளாயாம் ஸர்வதீர்த்தாநி ஸம்ஸ்மரேத் ।
கங்காதிஸர்வதீர்த்தாநி ஸ்நாநகாலே ஸ்மரேத்புத: ॥

மந்த்ரஸ்நாநம் ததா குர்யாத் ஸர்வஸ்நாநேஷு ஸாதக: ।
ஸங்க்ராந்திஸ்நாநம் குர்யாத் ஸ்நாநம் ஸர்வார்த்தஸாதகம் ।
யதா தேவ: ஸதா ஸ்நாநம் ஸர்வதா பரிகீர்திதம் ॥

ஸஹஸ்ராக்ஷம் ஸர்வபாபக்ஷயம் ஸர்வத: பரிகீர்திதம் ।
க்ருதகாலம் ததாப்யஸ்ய புண்யமுக்தம் மஹர்ஷயே ॥
பூர்வஸ்நாநம் ததா ஸ்நாநம் பஞ்சகவ்யேந ஸம்ஸ்ருதம் ।
தத: ப்ரஸாதே விதிநா ஸ்நாநாதேவ ஸமாஹிதே ॥ ௨௫
ஸங்க்ராந்தம் ப்ரக்ஷாள்ய தோயேந மந்த்ரைர் பஞ்சப்ரயோஜ்ய
ஶிரோ வக்த்ரம் ததா ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய மந்த்ரைஸ்து ஸ்நாநமாசரேத் ॥ [ஜா ।
அபிஷேகே ததா ஸ்நாநே ஸர்வஶுத்தே ஸர்வதீர்த்தக: ।
ஸம்ப்ராப்ய ஸர்வஶுத்திஶ்ச ஸர்வதேவோ ஹி ஸம்ஸ்தித: ॥
ஸங்க்ராந்தம் து ஸம்ப்ராப்ய பூர்வாஹ்ணம் வா ஸமாஹித: ।
ஸ்நாத்வா பவித்ரம் ஸங்க்ராந்திஸ்நாநம் ஸமாசரேத் ॥
ஸங்க்ராந்திகாலே ஸம்ப்ராப்தே ஸங்க்ரமஸ்நாநமுத்தமம் ।
வ்ரதம் ஸம்பூர்ய தத்ஸ்நாநம் யஸ்ய ஶக்திர்விதீயதே ॥
பூர்வாஹ்ணே வா ஸம்ப்ராப்தே ஸ்நாநம் பூர்வம் ததா யதா ।
தத்ராயநம் ஸமுத்ரம் பூர்வாபராஹ்ணேஷு க்ருதே ॥ ௩௰
பரஸ்ய சோத்தராயணே பூர்வாபராஹ்ணயோ: க்ருதா ।
தக்ஷிணாயநம் ஶ்ராவணம் பூர்வாஹ்ணே க்ருதே ॥
தக்ஷிணோத்தரயோஸ்ஸ்நாநம் விதிவத் க்ருதே ।
த்ருதீயே தத்ர வேலாயாம் ப்ராதஸ்ஸ்நாநம் ததாசரேத் ॥
பஞ்சக்வ்யேந ஶோதநார்த்தம் ஸ்நாநம் விஶேஷேண ஸமாசரேத் ।
ஶிவக்ஷேத்ராதிதீர்த்தேஷு ததா ஸ்நாநம் ஸமாசரேத் ॥
கர்தவ்யம் ஸ்நாநம் ஸங்க்ராந்தௌ கர்தவ்யம் விதிநா ஸதா ।
ஜலேந ஶுத்தோ ஸ்நாநம் ஸ்நாநேந ஸம்பூர்ணம் கதிதம் ॥
யாவத் ப்ராணம் ஸ்நாநம் குர்யாத் பூர்வஸ்நாநம் ஸமாசரேத் ।
ப்ராசீநம் து பஶ்சாஸ்நாநம் ஸர்வதோஷக்ஷயம் பவேத் ॥ ௩௫

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே
ஸங்க்ராந்திஸ்நாநவிதிர்நாம பஞ்சதஶ: படல:
ஶ்லோகா: - ௩௫ ஆ. ஶ்லோகா: - ௧௫௪௧½

உ

சிவமயம்.

சங்குஸ்தாபனவிதி படல சந்த்ரிகை.

வீடு கிராம முதலானவை நிர்மிப்பதற்கு தேவர்களுக்கும் பிராமணர் முதலான வர்ணங்களுக்கும் அநுலோமர்களுக்கும் சிவ தீக்ஷையோடு கூடின ஆன்மாக்களுக்கும் தீக்ஷிக்கப்படாதவர் களாகிய மற்ற சிவபக்தியோடு கூடின ஆன்மாக்களுக்கும் சுபகரமான சங்குவென்னும் முளை நாட்டுதலை கூறப்போகிறேன்.

சங்கு ஸ்தாபன விடம்.

பிரம ஸ்தானத்திற்கு தென்மேற்கில் சங்குவினிடத்தைச் செய்ய வேண்டும். மற்ற விடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சங்கு (மரக்குச்சு) கிராம முதலானதை நாசஞ் செய்யும்.

சங்கு நிமித்தம் ஒரு தண்டப்ரமாண மகலமாயும் ஆறங்குல முயரமாயும் அநாதியாயு மிருக்கிற தேவர்களின் மண்டலத்தைச் செய்ய வெண்டும்.

பேழை செய்ய.

வித்வான்களால் அந்தணர் முதலான நான்கு வர்ணங்கட்கும் முறையாக எட்டு ஆறு நான்கு இரண்டு அடி வுயரமாயும் ரம்யமாயும் வளைவில்லாததாயும் ஜீர்ணமாகாததாயும் மழமழப்பாயும் நன்ருகப் பரிசிக்கக் கூடுமானதாயும் மிகவும் சமமாயும் நல்லதாயும் மூன்றரை முழம், மூன்று முழம், இரண்டரை முழம், இரண்டு முழம் அளவிருக் கும் மண்டலம் முறையாக அந்தணர் முதலான நான்கு வர்ணத்தார்க் கும் செய்யத்தக்கது.

அம்மண்டலத்தில் ஜலத்தை நிறைத்து சரியாய் முளைத்தாயும் சமமாயும் மிகவும் சமமான மத்யத்தை யுடையதாயும் அனேகங்களா யும் இருக்கிற அந்த மூங்கிற் கூச்சுகளால் நன்ருகத் தோண்டல் வேண்டும்.

அவ்விடத்தில் பொடி மணல்களை யுடைய போடுமண்ணோடு கூடினதாயும் கோமூத்திர கோமயத்தோடு கூடினதாயும் தயிர் நெய் பால்களோடு கலந்ததாயும் புற்று மண்ணோடு கூடினதாயும் உறுதி யாயும் சமமாயும் சரிவில்லாததாயும் உயர்வு தாழ்வில்லாததாயும்

மிகவும் ரமணீயமாயும் கண்ணுடிக் கொப்பாயும் முள்ள மண்ட லத்தை அளவுகோற் கருவியால் பதிவிக்க வேண்டும்.

அளவுகோல் செய்யும் மரம்.

தந்தமும் சந்தனமரமும் தேவர் அந்தணர்கட்குக் கூறப்பட் டன. அரசர்கட்குக் கருங்காலி தனிசு மரம். வைசியர்கட்கு சாக விருக்ஷமும் கருங்காலியும். சூத்திரர்கட்கு சாகமும், கறுத்த நிறத் தாற் சிரேஷ்டமான வேலமரமும் கூறப்பட்டன. பாலைமரம் வன்னி ஆச்சாமரம் இவையாவும் தகுதியானவை யென்று கூறப்பட்டன.

சங்குவின் பிரமாணம்.

கூச்சானது, ஆறு அங்குலம் விசாலமும் பன்னிரண்டங்குலம் நிகளமும் நுனியில் ஓரங்குலமும் உள்ள வஸ்துவானது (சங்கு) ஸமஸ்த வர்ணங்களிலும் தகுதியானது. பதினுன்கு அங்குல அகல நிகளமும் மூன்றங்குல முளையுமுள்ள சங்கு ஸமஸ்தமான வாஸ்துக் களிலும் தகுதியானது.

ஆயம்.

அரைமுழ அகலநிகளமும். நுனியகலம் அடிவிலாசம் நாலி லொன்றில் நாலிலொன்ருகிய முப்பத்திரண்டில் ஓர் பாகமுடைய தாயும், ஓரங்குலம் குறைப்பதால் ஆயமும் விதிக்கப்படுகிறது. அந் தணர் முதலான நான்கு வர்ணங்களின் முறையாகச் செய்ய வேண் டும்.

மண்டல வுருவம்.

மண்டலத்தின் நுனியானது தேவர் முதலானவர்கட்கு சிரஸு கூர்மையாக இருத்தல் வெண்டும், அந்தணர்கட்குக் குடைக் கொப்பாகவும், அரசர்கட்கும் வைசியர்கட்கும் முறையே தர்ப்பம் மூங்கிற் பத்திரங்கட் கொப்பாவும், சூத்திரர்கட்கு வாழைப்பூ மொக்கு நுனிபோலவும் இருக்க வேண்டும்.

சங்கு செய்யும் மரம்.

தேவர்கட்குப் பில்வசம்பந்தமான கூச்சு ஆகும். கருங்காலி யும் ஆச்சாவும் அந்தணர்கட் குரியன. அரசர்கட்கு வேங்கையும் மகிழுமுரியன. வைசியர்கட்கும் சூத்திரர்கட்கும் வேலமரமும் கருங் காலியும் ஆகும். மேதாவியான ஆசிரியர் யாவர்க்கும் சாதாரண மாகவாவது அநாதியாகிய பிரசித்தமான (மரங்களால்) சங்கு செய் விக்க வேண்டும்.

சங்குவின் தொகை.

இவ்வித மரச்சங்குகள் ஓர் ஜாணளவி லிடைவெளி யுள்ளதாய் ஒன்பது கூச்சுகளால் மயக்கமில்லாமல் செய்யத்தக்கது.

சங்குவில் ஊசி நாட்டி பூஜை செய்ய.

அவ்வளவு முனைகளும் ஊசியோடு கூடியதா யிருத்தல் வேண்டும். கிராமம் வயல் மலையடிவாரங்களுக்கு ஊசியானது ஓரங்குலப் பிரமாணமுள்ளதாக இருத்தல் வேண்டும். யவை சாதங்களின் முகம் போல், பொன் வெள்ளி செம்பு மயமான ஊசியை பஞ்சகவ்யத் தாலும் மறுபடியும் சுத்தோதகத்தாலும் சோதித்து கந்தம் முதலான வற்றால் பூஜித்து, வாஸ்துவின் விருத்தியை ஸ்மரித்துக் கொண்டு இருதய மந்திரத்தாலாவது அஸ்திர மந்திரத்தாலாவது ஜபித்து தீர்த்தத்தால் அப்போதே புரோக்ஷித்தல் வேண்டும்.

சங்கு ஸ்தானத்திற்கு வடக்கு பாகத்தை யடைந்திருக்கிற மண்டலத்தில், ஐந்து முழங்களால் நிர்மிக்கப்பட்ட மேடையின் மத்தியில் இந்த கிரியையைச் செய்ய வேண்டும். நூதனமான நல்ல வஸ்திரங்களால் நான்கு பக்கத்திலும் சுற்றப்பட்ட வேதிகை யிலிருக்கிற சங்குவை, கங்கணத்தைக் கட்டிக் கொண்டவனுய்ப் பூஜிக்க வேண்டும். கிழக்கு திக்கிலிருக்கிற வாஸ்து ஓமத்தையும் வேதிகையில் நன்ருகச் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு நிர்மலமான உதய காலத்தில் நல்ல வாரத்தில் சுப தினத்தில் சங்குவை ஜலத்தினுல் அலம்பி, இருதய மந்திரத்தால் சந்தன முதலானவற்ருல் பூஜிக்க வேண்டும். திக்குகளின் தேவதை களைச் சந்தன முதலானவற்ருல் அதனதன் நாமங்களாற் பூஜித்து, பூஷணங்களுடன் கூடின ஐந்தவயவங்க ளுடையவராயும் சிரோ வேஷ்டனத்தோடு கூடினவராயும் உத்தரீயத்தோடு கூடினவராயும் தனது தக்ஷிண பார்சத்தில் விப்ரர்களோடும் சிற்பியோடும் கூடின வராயும் சங்குஸ்தானத்தை அடைந்து புண்யாக வாசனம் செய் விக்க வேண்டும். நான்கு பக்கத்திலும் இந்திரர் முதலானவர்களைப் பூஜித்து சங்கு ஸ்தாபனத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும்,

சங்கு ஸ்தாபனம்.

சங்குவின் பிரமாணமுள்ளதாயும் சங்குவின் விஸ்தாரத்தின் பாதியோடு கூடினதாயு மிருக்கிற கயிற்றினுல் விருத்தமாகச் சுற்றி அதன் நடுவில் அந்தச் சங்குவைச் சூர்யோதயத்தில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

பூர்வோத்தராதி நிர்ணயம்.

பூர்வான்ன அபரான்ன காலங்களில் சங்குவின் நிழற் கோடானது எப்படி அடைகின்றதோ அந்த இரண்டு பிந்துவை யடைந்த சூத்ரமானது இவ்விஷயத்திற் கிழக்கு மேற்குத் திக்கு களென்று இச்சிக்கப்படுகிறது.

பூர்வான்ன அபரான்ன காலங்களில் யவையினுடைய நான் காவது பாகத்தை யடைந்த சூத்திரம் இரண்டு பிந்துக்களின் நடு வில் சுற்றிவைத்ததாயும் சம்பரமென்னும் மானினுடைய முகத்திற் கும் வாலுக்கும் சரியான அளவுடைய சூத்ரமானது தெற்கு வடக்கா யும் கூறப்பட்டது. வேறு விதமாகவுஞ் சொல்லப்பட்டது. கிழக்கா வது வடக்காவது, த்ருவவேதையாலாவது த்ருவநக்ஷத்ரத்தாலா வது பூசத்தாலாவது திருவோணத்தாலாவது சங்ராந்தி புண்ய காலத்தாலாவது சாதிக்க வேண்டும்.

அளக்கும் க்ஷேத்திரத்தின் பாதி அளவினுல் நான்கு மூலை யையும் சாதிக்க வேண்டும், சுரோத்திர பாகங்களால் புஜங்களின் உவமை சாதிக்க வேண்டும். அசைவினுல் நேராக அந்தச் சங்கு இருக்குமாயின் ஜலத்தோடு நிலத்திற்குவமை ஆகும், அவ்வாறன்றி சப்தத்தை யுடைய கிழக்கு சந்த்யாகாலம் நிச்சயிக்கப்படலாம்.

துர் வாஸ்து.

முன் கட்டடத்தில் பழமையாகிய இடம் யாதோ அது ஸமஸ்த குற்றத்தையு முண்டு பண்ணுகிறதாக ஆகும்.

பதினைந்தாவது சங்குஸ்தாபனவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

— :: —

ஶாெநாவகரணவிதி:

ஶாெநாவகரணம் வக்ஷ்யே ஸர்வேஷாம் ச விஶேஷத: ।
வாரஶாணஸ்ய ஶாஸ்த்ரயா ஶாநாஜ்ஞயதி ஸூத்ர ச ॥

வாரஶாணஸ்தித்தி வ்யாதே தா யோகிநாம் ஜூஷ்டிராஶவர: ।
ரயாரணஸ்ய வாஶாத்ரம் ஶீக்ஷா யக்கொ யவஸ்யா ॥

க்ரஶோஶாஜஷ்டகணா: ப்ரோக்தா யவெஷ்டிஸ்ய ஸஹித: ।
கஷ்டாஹிஸ்ய க்ரஶிரேணவ கந்யாஸாதிவிதேஷத: ॥

கஜ்ஞஸ்ய ஸ்ரீவியா: ப்ரோக்தா யாவத்ய ஸ்ரீவஶாஸநே ।
ஶாஷிஸ்ய த்ரிஹி ஸூஸ்ய ஸாதெயஸ்ய தஸாஹிஸ்ய தயாயதே: ॥

ஶாஜ்ஞ்யஜூவா ஸூஶாவ்யாதா ஸஜ்ஞயா ஸ்ரீவியாஸிஹ ।
ஸாதெயஷ்யஶேவஸ்ய ஸாதெய ஸஹிஸேவ வா ॥

கஜ்ஞயாஸ்ரீவியா: ப்ரோக்தாஸாதெய ரஷ்டிரேவ வா ।
ஶய்யாஜ்ஞஶீஶயஸ்ஸவஸ்ரீவஸம் தஸ யஜூவேஸ ॥

ஶ்ரேஷ்டம் ஶாத்ராஜ்ஞயம் ப்ரோக்தம் வாஶஹீநம் தஸ ஶய்யஷ்டு ।
கயெஸ்ந ஶயஶம் ப்ரோக்தம் ஶாத்ராஜ்ஞயவிதேஷத: ॥

நவயா ஶாநஶஸ்திஷ்டம் நாராஶ்ஜ்ஞஷ்டேதாஜவி வா ।
ஶவம் ஶாத்ராஜ்ஞயம் ப்ரோக்தம் யாகாநாம் ப்ரஶஸ்யதே ॥

கஜ்ஞஸ்வேஸூயஸஶஶவ்யாதேகவிஸ் தஸ்திரிஹ கயஸ்தே ।
தத் ஶயம் ஹஸ்தஶஸ்திஷ்டம் ஸ கிஷ்டஸிஹ ஸஷ்டத: ॥

வஹவிம்ஶதிஶாத்ரம் தஸ ப்ரஜாவத்ய உதி ஸூத்ரத: ।
ஶாதேத்ரஸ்ய ஷஷ்டிம்ஶதிவிதஸ்நஸஶஸ்ஷ்டி: ப்ரகீர்த்தித: ॥ ௧௦

ஸஷ்டவிம்ஶதிவிஶஸ்தேத்ர யஸ்நஸ்ரஸ்ஹ உதாஹ்ருத: ।
ஶாநாஜ்ஞஸ்வோஶஹஸ்தாஸ்ய ஶாஸ்யேஜஷ்ட்ந ஸம்ப்ரகீர்த்தித: ॥

வஸாரஷ: வாஸரஷாஜ்ஞாதஸ்ஸஜ்ஞஷ்டஷ்ஶகிணாதிஹ ।
தயம் ப்ரஸாயஸ் வாஜ்ஞஷ்டஸஹிதே தஸ்ய தஸாஜ்ஞயே: ॥

கநிஷ்டாதெஜ்ய: க்ரஶேணவ யவஶோகணஸ் ஸஜ்ஞகே: ।
விதஸ்தி: கயித தெஸ்வம் ப்ராதேஶஸ்தஷ்டதஜ்ஞாரு ॥

ஶவம் விவிய உஜ்ஜீஷா ஹஸ்தஸஸவேஷ்ட வாஸஸ்ஷ ।
ப்ராஜாவத்யஸ்ய ஶாநெந ஶம்பவெ விஶ்ருஹேஜவி வ ॥

ஶாஶ்ரீகாயாம் ஸஹாயாஹு விஶாஶாயாஹு யோஜயேஸ ।
ராஜபாநாதிகம் ராஜஸவநம் வ திட்டாககஷ்டு ॥ ௧௫

ஜஸ்ஸவேஷ யநஸஸஸ்ஷ்டிகாவேணவேஸ்வ காரயேஸ ।
யநஸ்த்ருஸ்ஹேஷண கஸபஸாத்த ரயாஸ்யாநம் விஶேஷத: ॥

ப்ராகாரம் கிஷ்டஶாநெந யாநஹு ஶயநம் நயேஸ ।
கிஷ்டஶாநெந வெ ஸவஸ் ஶாவஹுஸ்ய ஸஶாவயேஸ ॥

விதஸ்திநா வியாதவ்யம் யாநஹு ஶயநம் தயா ।
ஶீஜ்ஞம் வ ப்ரதிஶாவேணவ ஶாஸ்தம்ஹஹு வஸிஹிகஷ்டு ॥

யஜ்ஞஸ்ய வோவகரணம் தஸ்வஸ்ம் ஶாஜ்ஞயெந தஸ ।
சத்ருஷ்டம் தஸ யவெவேநவ ஶாஸ்யாது ஶாநவித்தே: ॥

க்ஷயாதிஶக்ஷணம் வெவஶேஹிரேவ தஸ ஸம்ஶதஷ்டு ।
ஹவேஸ்ய தஸாஹிஸஜ்ஜீஷா ஜம்பொ ரஜ்ஜஸ்தஷ்டஷஹி: ॥ ௨௦

ஜம்பெந ஶாவயேத்ருஶேணமாம் வத்தநாதிகஷ்டு ।
கஸ்யாநம் ரஜ்ஜஸநா பஸ்ஜா கேஷத்ரேணவ தஸ ஶாநயேஸ ॥

ரஜ்ஜஸம் கஸபஸாஸ தஸ காவஸாஸவட்டஸஸ்த்ராதிஹி
பஸ்யஷ: ।
ந்யேரோயவஶநாய தாஶகேதகவஶயெ: ॥

கநிஷ்டாஜ்ஞஸ்ஜிநாஹா வ த்ரிவ்ருதா ஶஸ்விஜிஸ்தா ।
தெவவிப்ரஶஹீவாநாம் வெஶ்ய ஶஸ்தேத்ரவிஸ்வஜிஸ்தா ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௫

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௦

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே மானோபகரணவிதி படலஷ்ஷோடஶ: படல: ॥

ஶ்லோகம் - ௩௨ $\frac{1}{2}$ ஆ. ஶ்லோகம் - க௫௭௪

உ

சிவமயம்.

மானோபகரணவிதி படல சந்திரிகை.

ஸமஸ்த வாஸ்துகட்கும் அளவின் சாதனத்தை விசேஷமாகக் கூறப் போகிறேன். பரமாணுக் கிரமமாக விருத்தியாக மானங்குல மென நினைக்கப்படுகிறது.

பரமாணு முதலிய அளவை.

பரமாணு வென்று ப்ரசித்தமான வஸ்து யோகிகளின் மனக் கண்ணிற்குப் புலப்படும். ரதத்தின் தூசும் வால்நுனியும் ஈறும் பேனும் அவ்வாறே யவையும் முறையாக ஒன்றிலொன்று எட்டு பங்காக அதிகப்பட்டுள்ளது.

அதம மத்திம உத்தம நவபேத அளவை.

ஆறு ஏழு எட்டு யவைகளால் அதம முதலான பேதம் முறையாகக் கூறப்படுகிறது. மூன்று விதங்களான எவ்வளவு அங்குலிகள் சிவாகமத்திற் கூறப்பட்டனவோ அவ்வாறே மூன்று நெற்களாலும் மூன்றரை நெற்களாலும், சால் யுத்பவங்களான அங்குலங்கள் மூன்றுவிதங்களாக இவ்விடத்திற் கூறப்பட்டன. ஆறரை யவைகளாலும் மற்றும் ஏழரை யவைகளாலும் எட்டரை யவைகளாலும் அங்குலங்கள் மூன்று விதங்களாகக் கூறப்பட்டன.

நடுவிரல் மத்தியிலிருக்கிற கணுவின் நிகளம் எவ்வளவோ அது சிறப்பான மாத்ராங்குல மென்று கூறப்பட்டது. இதிற் காற் பாகம் குறைந்தது மத்திம மெனவும், பாதி குறைந்தது அதம மெனவும் கூறப்பட்டது.

அங்குலப் பிரமாண பேதத்தினாலும் மனிதர்களின் பெருவிரலாலும் ஒன்பது விதமாக அளவானது உத்தேசிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு கூறப்பட்ட ப்ரமாணங்குலமானது யாக முதலானவைகட்குச் சிறப்பாக விருக்கிறது.

ஜாணளவு முதலியன.

பன்னிரண் டங்குலங்கள் ஒரு ஜாண் என்று கூறப்பட்டது, இரண்டு ஜாண்கள் ஒரு முழம் ஆகும். இந்த மானப் பிரகரணத்தில் அந்த முழம் கிஷ்கு வென்று சம்மதிக்கப்பட்டது.

இருபத்தைந்து கிஷ்கு பிரமதேவன் ஹஸ்தமென ஸ்மரிக்கப் பட்டது, இருபத்தாறு கிஷ்கு கொண்டது தநூர்முஷ்டி யென்று கூறப்பட்டது. இருபத்தேழு தநுர்முஷ்டி கொண்ட அளவு தநுர்க் கிரக மென உதாகரிக்கப்பட்டது.

இந்த சாஸ்திரத்தில் அளவு மானுங்குலத்தால் உண்டான முழங்கள் கூறப்பட்டன. புருஷனின் வலது பெருவிரலிலிருந்து உண்டானது பௌருஷ மென்றும், பெருவிரலோடு கூடின சிறு விரல் முதலான நான்கு விரல்களால் உள்ளங்கையைப் பரப்பு வதால் முறையே ஜானும் அதன்பிறகு ஒட்டைஜானும் யவகோ கர்ண முதலிய சம்ஞைகளும் கூறப்பட்டன. இவ்வாறு சமஸ்த வாஸ்துக்களிலும் நானுவிதமான அளவுகள் கொள்ளப்படும்.

பிரஜாபத்ய அளவு முதலியன அளக்க வேண்டிய விபரம்.

மண்டபத்திலும் விக்ரகத்திலும் மாலையிலும் சபையிலும் சாலையிலும் விசாலத்திலும் பிரஜாபத்ய(பிரம்மதேவன்) அளவுடன் சேர்ப்பிக்கவேண்டும். பட்டணம் முதலானதும் ராஜன் அரண்மனை முதலானதும் குளமும் கோட்டையும் தநுர்முஷ்டி கரணங்களாற் செய்விக்க வேண்டும். தநுர்க்கிரக மென்னும் அளவினுல் விசேஷமாக வீதியின் மார்க்கத்தைச் செய்ய வேண்டும். பிராகாரத்தையும் வாஹநத்தையும் சயனத்தையும் முழ அளவினுல் செய்ய வேண்டும். ஆபத்தை யடைந்தவன் முழ அளவினுல் சமஸ்தத்தையும் செய்ய லாம். அவ்வாறே வாகனத்தையும் சயனத்தையும் ஜாணளவினுற் செய்க.

லிங்கத்தையும் பிரதிமையையும் த்வாரஸ்தம்பத்தையும் சூளிகையையும் இதற் குதவியானது யாதோ அந்த யாவும் அங்குலத் தினுற் செய்க. அதிக ஸ்வல்பத்தையோ வென்ருல் யவையினுல் அளக்க வேண்டும். இவ்வாறு அளவைப் பிரமாணத்தை யறிந்தவர் களால் ஆயாதி ப்ரமாண லக்ஷணமும் இந்த அங்குலப் பிரமாணங் களாலேயே சம்மதிக்கப்பட்டது.

தண்டக்கயிறு ப்ரமாணமும் அதனளவு விபரமும்.

நான்கு முழங்களால் தண்டமானது உத்தேசிக்கப்பட்டது. கயிருனது அந்தத் தண்டத்தின் எட்டு கொண்ட அளவினுல் உத் தேசிக்கப்பட்டது. கிராமத்தையும் நகரத்தையும் பட்டன முதலானதையும் தண்டத்தினுல் அளக்க வேண்டும். வழியையும் க்ஷேத்ரத் தையும் கயிற்றினுற் கட்டி அளக்க வேண்டும்.

புத்திமான், பருத்திநூல் பட்டுநூல் முதலானவற்ருலும் அலம் விழுதைத் திரித்து முறுக்கினதினுலும் பனை தாழை நார்களாலும் கயிற்றைத் திரிக்க வேண்டும்.

கயிறு செய்யும் வகை.

சிறுவிரற் பெருமனுள்ளதாயும் மூன்று புரியுள்ளதாயும் முடி களில்லாததாயும் உள்ள (பருத்தி பட்டு) கயிறு தேவர்கள் அந்தணர் கள் அரசர்களுக்கும் சிறந்தது. அந்தக் கயிறு வைச்ய சூத்திரர் களுக்கு ஆகாது. பனை தாழை ஆல் அவ்வாறே ஆத்தி சணப்பை முறையாகவே தேவர் முதலானவர்கட்குக் கூறப்பட்டன. தேங் காய்ப்பிரி யாவருக்கும் கூறப்பட்டது.

அளவுகோல் செய்யும் வகை.

தென்ன மரத்தின் இலையினுடைய அளவு யாவருக்கும் ஸமஸ்த சித்தியைத் தரும். ஒற்றைப்படை இரட்டைப்படை முறையாக இரண்டுவிதமாக பாகிப்பது கூறப்பட்டது,

ஆரம்பத்திற் கிழக்கு வடக்கு முகத்தால் பாகித்தல் வேண்டும். அந்தத் தென்னேலையின் பாதியாலாவது அதன் ஈர்க்கினுலாவது பிரதிமை முதலானவற்றில் விசேஷமாக அளவைச் செய்ய வேண்டும். அற்பனுனவன் கிளையினுல் அளப்பான்.

ஒரு முழக்கோலானது சிறந்த மரத்தினுலானதாயும் முடிச் சில்லாததாயும் மிகவும் விசாலமாயும் நிகளத்தோடு கூடினதாயும், அரையங்குல விசாலமும் முக்காலங்குலம் அல்லது ஓரங்குல அகலமுமாக இருக்கவேண்டும். அந்த அங்குலத்தைப் பார்க்கிலும் அரையங்குல கனத்தோடு கூடினதாயும் அகலத்தோடு சமமாயும் அவ் வாறன்றி நற்சதுரமாயும் யாதொன்று இருக்குமோ அது மனிதரின் அளவு தண்டமெனக் கூறப்பட்டது.

அடியிற் பிரமாவின் ஸ்வரூபம் நடுவில் இலக்குமியின் ஸ்வரூபம் அதன் நுனியிலோ வென்ருல் விஸ்வகர்மாவின் சொரூபம் இம் மூன்று சொரூபமாகச் செய்ய வேண்டும். இரண்டங்குல அகலமான இந்த அளவுகோல் தேவர்களின் யோக்யமாக ஆகும். கால் அங்குலத் தோடு கூடினதாவது அவ்வாறன்றி அரையங்குலத்தோடு கூடினதாவது வளையமாகவாவது சித்திர மெழுதப்பட்டதாகவாவது இருக் கலாம்.

பொன்னினுலாவது வெள்ளியினுலாவது அவ்வாறன்றிச் செம்பினுலாவது இரும்பினுலாவது அடியிலும் நுனியிலும் வளையத்தோடு கூடின அளவுகோல் அளவின் நிச்சயத்திற் சிறந்தது.

பதினூருவது - மாநோபகரணவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

— :: —

पदविन्यासविधिः ॥

अथ वक्ष्ये विशेषेण पदविन्यासलक्षणम् ।
सकलं पदमेकं स्यात् पैशाचं तु द्वितीयकम् ॥

पदं पीठं तृतीयं स्यान्महापीठं ततः परम्
उपपीठं ततः पश्चादुग्रपीठं ततः परम् ॥

स्थण्डिलं सप्तमं विद्यान्मण्डूकं तथाष्टमम् ।
परमशायिपदं चापि नवमं परिकीर्तितम् ॥

दशमासनं चैकादशं स्थानीयमुच्यते ।
देशीयं द्वादशं प्रोक्तं पदमुभयचण्डितम् ॥

चतुर्दशपदं भद्रं महासनमिति स्मृतम् ।
पद्मगर्भपदं पञ्चदशमं तु प्रकीर्तितम् ।

षोडशं त्रियुतं सप्तदशमं व्रतभोगकम् ।
अष्टादशपदं चाथ कर्णाष्टकमिति स्मृतम् ॥

एकोनविंशतिपदं ज्ञेयं गणितपादकम् ।
स्याद्विंशतिपदं सूर्यविशालं नामतः पदम् ॥

स्यादेकविंशतिपदं सुसंहितसमाह्वयम् ।
द्वाविंशतिपदं चाथ पदं सुप्रतिकान्तकम् ॥

स्यात्त्रयोविंशति प्रोक्तं विशालं नामतः पदम् ।
स्याच्चतुर्विंशतिपदं विप्रभक्तिरिति स्मृतम् ॥

पञ्चविंशति प्रोक्तं विश्वेशाख्यं पदं बुधैः ।
यत्तु षड्विंशतितमं तत्स्याद्विपुलभोगकम् ॥ ௧௦

स्यात्सप्तविंशतितमं पदं विप्रतिकान्तकम् ।
अष्टाविंशतिपदं विशालाक्षपदं स्मृतम् ॥

விப்ரஹஸ்தைக ஸம்ஜ்ஞம் ஸ்யாத் ஏகோநத்ரிம்ஶகம் பதம் ।
பதம் த்ரிம்ஶத்தமம் ப்ரோக்தம் விஶ்வஸாரம் ப்ரஸாதநம் ॥

ஏகத்ரிம்ஶத்பதம் யத்து ஸர்வேஶ்வரகாரகம் ।
இந்த்ரகாலபதம் யத்து த்வாத்ரிம்ஶகமிதம் ஶ்ருணு ॥

ஸகலே த்ர்யம்ஶே ப்ரஹ்மா பர்ஜந்ய: ப்ராகாதிஸம்ஸ்த்ருதே ।
இந்த்ரம் யமஞ்ச வருணம் ஸோமம் ப்ராச்யாதிநாயகம் ॥

ஈஶாந தேவதாதய: பர்ஜந்யாத்யாஶ்வநாயகம் ச ரோஜநம் ।
காயகாத்து பதஸ்வகே கணஸம்ஸ்த்ருதயாந்விதே ॥ ௧௫

அஷ்டஸம்ஸ்த்ருததா யோகபாதா மத்யே ப்ரஜாபதி: ।
தத்ரூர்த்வே நிஷ்கலம் ஶிவம் ஸ்தாபயேத்தேஶிகோத்தம: ॥

ஸகலஜ்ஞாயகம் ச க்ஷேத்ரப்ராந்தக்ருஹாதிகம் ।
கணஸம்ஸ்த்ருதயேந்நைவ ஸம்யக்தம் பரிகீர்த்திதே ॥

பூர்வோக்தாஸ்து ஸமா யே து பதஸ்தாநேஷு ப்ரகீர்த்திதா: ।
ஏதஸ்பதம் ஏகாதீநாம் தத்து ப்ராந்ததியோக்யகம் ॥

க்ஷேத்ரப்ராந்தாதிகே ஶேஷம் பைஶாசம் து தயைவ ஹி ।
கணஸம்ஸ்த்ருதயோபேதம் மஹாபீடம் து காரயேத் ॥

மத்யே சதுஷ்பதம் ப்ரஹ்மா ஸம்ஜ்ஞேது ஸ்தாநிஸத்தமா: ।
அம்ஶோ ஜயந்த ருத்ரத்ர்யா ஸ்யஶோதநீவிக்தயோ யம: ॥ ௨௦

ஸ்யமஸ்ய வித்யஸ்தீ அஸ வருண: ஶேஷமாருதௌ ।
ஸாவித்ர்யோஸ்தோதிதிஶ்சைதி ஸம்ஸ்ருஷ்டா பாஹ்யதேவதா: ॥

மஹாபீடபதம் ப்ரோக்தம் க்ஷேத்ரப்ராந்தாதியோக்யகம் ।
உபபீடபதே ஷட்கா ஸம்ஜ்ஞேத மத்யே விதாமஹ: ॥

ஆபஶ்சாபவத்ஸஶ்ச அஶ்ருத்யஶ்ச 1பூஜ்யதீயா: ।
சதுர்திக்ஷு மதா தேவா: ஸமேகபதபாகிந: ॥

பா - 1 பாரணீயா:

ஸாவித்ரஸ்யேந்த்ரஜஸ்யைவ ருத்ரஜஸ்யாபவத்ஸயோ: ।
ருத்ரயாதி சதுஷ்கஸ்ய ஸம்ஜ்ஞகே தேவதா: பதம் ॥

அம்ஶஸ்ய ஸத்யகஸ்யைவ மஹேந்த்ராதித்யவஹ்நய: ।
பூஷ்ணஶ்ச ததா தேவோ க்ருஹக்ஷதயமௌ ததா । ௨௫

விதஸ்யாஸுரஸ்யைவ ப்ருஷ்டஸ்ய ஜயஸ்ய ச ।
வாயவ்யாதி க்ரஜஸ்யைவ ஸௌம்யஸ்யார்யம்ண ச ॥

ஸம்ஜ்ஞகே பதவேகைகம் கணஸம்ஸ்த்ருதயாந்விதம் ।
உபபீடபதம் நாம்நா ப்ராந்தாதீநாம் ப்ரஸாதகம் ॥

உக்ரபீடமிதம் ஜ்ஞேயம் கணஸம்ஸ்த்ருதயாந்விதம் ।
ஜ்ஞேயம் சதுஷ்பதம் ப்ரஹ்மஸ்தாநாவரணே தத: ॥

ஆபஶ்ச விவஸ்வாம்ஶ்ச மித்ரஶ்ச ப்ருத்வீதரா: ।
ப்ராகாதி ஸம்ஜ்ஞகே தேவா த்விபதம் கோணவர்த்திஷு ॥

ஸவிதா ச ததேந்த்ரஶ்ச ருத்ரஶ்சாபவத்ஸயைவ ச ।
ருத்ரயகோணகாத்ய ஸம்ஜ்ஞகே தேவதா: பதம் ॥ ௩௦

பஹிராவரணம் வக்ஷ்யே பாவகாதிசதுஷ்டயே ।
கோணேஷு ஸம்ஜ்ஞகே தேவா: பதார்த்தகம் க்ரமாத் ॥

ருத்ரயஸ்ய து பூர்வார்த்தே ஸூர்யோ வஹ்நிஸ்து பஶ்சிமே ।
நைர்ருதஸ்ய து பூர்வார்த்தே ம்ருக ஸுக்ரீவ பஶ்சிமே ஸ்தித: ॥

பஶ்சிமார்த்தே து வாயவ்யாம் ஶோஷோ வாயுஸ்து பூர்வக: ।
ஈஶாநபஶ்சிமார்த்தே து திதிரீஶஸ்து பூர்வக: ॥

ப்ராச்யாதிஷு ததா ப்ராக்தக்ஷிண்யக்ரமேண து ।
ஜயந்தோ மஹேந்த்ரஶ்ச ருத்ர ஸத்யகஸ்ததா ॥

உக்ஷிணெ விகயலெஷுவ ஹு ஹக்ஷ தயபேள தயா ।
ஹூவ-லூ தயா ஷெவாஷு கூாஈ: வஷஹெ ஹிநீ: ॥ ௩௫

வஸ்ஷிஜெ வெவ ஸாஜீவ: வாஷூஷஞெ ஜயெஷுஈ: ।
கஸாஈஷு தயா ஷெவாஷுகூாஈஷேூா தூரொ ஐதா:

ஊவெூா ஹுாட கஷூாஜொ ஹூ ஹாஷிதூயிஷெவகா: ।
உரூ வீ௦ஷிஷ௦ நாஜ ரூ ாஜஷீநா௦ ஷ வ-வூஜிதழு ।

ஷுஷ்ணீய௦ ஷதுவா௦ஈ௦ கண-லூஷூதூ உயாநிதழு ।
ஜயெூா நவவஷ௦ பாஷுஃஷுாாவாஈணெ தத: ॥

கூய-லூா வ விவஷு௦ஷு ஜிதூஷு வாுயிவீயாஈ: ।
வஷூவ-லூாஜி கூ ஜயொமெந திவஷ௦ ஹ௦ஜஜெத ஸாஈா: ॥

கூஹேயாஜிஷ கொணெஷ ஸாவிதூஷூாஷு ஷெவதா: ।
ஸாவிதூஷேூஹூஜஜெஷுவ ஈஷூஜஷூாவஜஷூயா ॥ ௪௦

௦ஈ௦ஶாநவஷஜாஈஷூ பஹிராவாஈணெஸாஈா: ।
௦ஈ௦ஈாநஷு ஜயஷஷு ஜஷெஹாஜிதூ ஷதூகா: ॥

ஹுமொ வஹ்ஷிஈிதி வூாகஷா வஷுவ ஷுா ஷிஶி ஷெவதா ।
விதயொ ஹுஹக்ஷகஜெஷுவ யஜொ ஹூவ-ல வைவ வ ॥

ஹுஷுாஜொZய நிஜ-ல திஷ-லக்ஷிணஷூா௦ தஈ ஷெவதா: ।
ஸஷீவவாஷூஷஹளவ வாஈணாஸாஈாஜெஷகா: ॥

வாயாஷிதூஷூெத தஷூிகு உஷுிஜெ ஷெவதா ஜதா: ।
ஊவெூா ஹுாடகஷூாஜொ ஜஹாஹ-லூஜிதிஶவ வ ॥

உதூஈஷூா ஷிஶி வூாகஷா ஷெவதா பஷியொமூகா: ।
ஷுஷ்ணீயாவூவஷ௦ ஜெதஷ ஹுஹாாஜாஜிவஷுஜிதழு ॥ ௪௫

ஜ௦பஷுகாவூ௦ வதஷூ ஷிவஷ௦ கண-லஉயாநிதழு ।
ஜயெூா வதஷூஷ௦ பாஷுா தஹுவஷூாஷு தாஷூாஈா: ॥

திவஷாஷுாவவஜு ஸாஷூாஷொஷமாய-லூா௦ஶஹொஹிநீ: ।
வதஜிலூ ஷிஶி ஷுிதா வாஹெூ ஷொஷஶ ஷிவஷெஷுாா: ॥

தஷுாஷு-லயொ உ-லயொஷுாஷூ வெஜெகக வஷஹொஹிநீ: ।
கூஹூாஈாஜியொஹூ௦ தநூஷுஷ்காவூவஷ௦ கவிஹ ॥

வாஈஜெஶவஷ௦ கெவகஜெகாஶீ தீவஷாநிதழு ।
கண-லஸூதூ உயொவெத௦ கஷு நீய௦ விவக்ஷிணெ: ।

ஜயெூா நவவஷ௦ பாஷுா ஹாஷீதெ கஷூ வதஜ-லவ: ।
வதயெூா ஷெவதாஷூீ ஷடீ வஷஹொஹவாஈாஷூதா: ॥ ௫௦

ஜிவஷா: கொணஹாஷுாஷள வாஹெூ கெவகவாராயணா: ।
ஐஷுஜெகZதூ ஸஜொ ஷெவா: கயூஜெ வ யயாக ஜாஜு ॥

௦ஈ௦ஶாநஜெஷுவ வஜ-லெூா ஜயஷஷு ஜஷெஹூகா: ।
கூஜிதூ ஷதூக ஹு௦ஶாவஷுவிக்ஷுஷு வஷுவ-லூா: ॥

வஹ்ஷி: வஷுஷா வ விகயொ ஹுஹக்ஷதயஜள தயா ।
ஹூவெ-லா ஹுஷுாஈஜஷு ஜுஹஜெஷுவ தஈ உக்ஷிணெ ॥

நிஜ-லதிஷ-லளவாஶிகஜெஷுவ ஸாஜீவ: வாஷூஷஷக: ।
வாஈணஷுாஸாஈஜெஷுவ ஶஷொ ஶொஹஷூ வஸ்ஷிஜெ ॥

வாயாநீ-லாஹஷூயா ஊவெூா ஹுாட ஷூாஜ வைவ வ ।
ஹஜஷுாவூஜிதி ஜெஷுவ ஜிதிஜெஷுவ தயொதூரொ ॥ ௫௫

பாஹூஷெவா ஐஜெ வூாகஷாஷுஷாவாஈணெ வாநீ: ।
கூய-லூா வ விவஷு௦ஷு ஜிதூஷு 1வாுயிவீயாஈ: ॥

வதஜிலக்ஷ ஹதா ஷெவா ௦ஈ௦ஶாநாஷள வ கொணகெ ।
கூவஜெஷுவாவவஷூஷு ஸவிதாவி ஸாவிதூக: ॥

ஊஹூஷேூஹூஜயஜெஷுவ ஈஷெூா ஈஷூஜயஷூயா ।
ஜயெூா பாஷுா ஷுிதஃ வூாகஷா ஐஷுஜெகெ வாவி தவூரொ

வா - 1 யாஈணீயாஈ:

चाकी च विकाशी च पञ्चैता वायवाक्षवी ।
शंभानादिषु कोणेषु शम्भव्याः परिवर्जिताः ॥

स्कन्दाद्यक्षो च जंभस्तु विद्विद्विपौ च दिगीश्वराः ।
पञ्चवक्त्रादिदक्षिणस्य च तल्लक्षेषु प्रदक्षिताः ॥ ६०

श्रीरुद्रः सार्वतत्त्वादियोगाख्यं पुरशमायिकम् ।
स्थानं कलशस्थानं यागं तत्र परिकल्पयेत् ॥

ब्रह्मा चैवं सम्भवस्थो तन्त्रवस्थाष्टमातरः ।
स्थितास्तु यत्रैवोक्ता पञ्चाक्षरोद् वक्त्र च ॥

शिवतत्त्वपवत्राद्या शिवता वक्त्र कीर्तिताः ।
क्षेत्रं शतपदं सम्प्लवम्भाक्षन्तरक्षेत्रिषु ॥

नगरी वेदिकाद्भुतवेशाद्येषु च कल्पिते ।
स्थानीयं कलशस्थानं यागं तत्र परिकल्पयेत् ॥

सौर्ये ब्रह्मा पञ्चानां तत्र मण्डले पञ्चविंशतिः ।
कोणेशादिपदे पादौ कीशानविन्यासपवः ॥ ६५

कल्प्य केवलपदे ज्ञेयाः पञ्चाक्षराद्या ययाक्रमात् ।
चक्रस्वस्ति कवद्यक्षराद्या पञ्चवक्त्राद्यहानिनः ॥

स्थपतादयः कोणेषु शिवपाणिनः ।
ययास्थानाश्रयक्रमाद्याश्रयाक्षे पारोह्य प्रकीर्तिताः ॥

श्रीरादियोगाख्यं विज्ञेयं स्थानीयाख्यपदं परम् ।
देवीयाख्यं पदं कलशस्थानं परिकल्पयेत् ॥

षट्त्रिंशत्कोणाक्षरे ब्रह्मा शम्भवस्था चाक्षशमिनः ।
स्थितास्तु यत्रैवोक्ता पञ्चाक्षरोद् वक्त्र च ॥

शिवता पारोह्य वीथिस्थाश्रयक्षराद्याक्षरे पञ्चवक्त्रम् ।
देवीयाख्यपदं देवस्य श्रीरादिपञ्चजितम् ॥ ७०

संस्थितं तत्त्वयाख्यं तत्र कलशस्थानं यथास्थितम् ।
पदात्रकोणपञ्चमाक्षरे ब्रह्मादितिष्ठति ॥

बहिरावरणे प्राक्प्राद्यन्तशक्तिः शिवाद्यनिनः ।
कोणस्थाद्यपदा ज्ञेया शंभाद्यविन्यासपवः ॥

चक्रस्वस्तिकाद्याक्षरे चतुष्पदे स्थिताः ।
पञ्चवक्त्रपदाद्या पारोह्यस्थाः प्रकीर्तिताः ॥

श्रीरादियोगाख्यं तत्पदं तत्त्वपञ्चजितम् ।
प्राक्स्थ पञ्चयोगस्थ स्थानान्तराणि परिकल्पयेत् ॥

कलशस्थानयोर्वेदं प्राग्दिङ्मध्ये प्रकल्पयेत् ।
श्रीरादियोगाख्यं स्वाद्यन्तरङ्गानं पदम् ॥ ७५

पद्मशक्तिदं पादौ कलशस्थानयाख्यत्य ।
पञ्चाशीति पदं सौर्ये मन्त्रेश योगपतिरादिः ॥

श्रीतन्त्राद्यन्तमाद्यन्तः कोणशाः पञ्चाक्षराः ।
चक्रस्थशंभावस्थायाक्षराः प्रकीर्तिताः ॥

शेषं पञ्चवक्त्रादिषं श्रीरादि 1पञ्चजितम् ।
प्रांशि स्वतत्त्वशंशि स्थानाणि परिकल्पयेत् ॥
कलशस्थानपोषेदं पदमन्त्रं च पञ्चवक्त्रम् ॥
श्रीरादियोगाख्यं स्वाक्षत्रियान्तरं परिकीर्तितम् ॥

प्राग्वेदिमपदज्ञात्स कलशस्थानं यथास्थितम् ।
पञ्चविंशतत्त्वपदं ब्रह्मा मन्त्रेश तत्र शयते ॥ ८०

इन्द्रादिलोकपालास्तु चक्रेषु पञ्चदेवताः ।
आविंशन्ति मध्ये तदा शतवस्थाः परिकीर्तिताः ॥

स्थपतादयोऽक्षेषु शिवपादस्थ प्रकीर्तिताः ।
प्राग्वेदमध्यं प्रोक्तं श्रीरादि शंभुयोजयेत् ॥

पञ्चकोणविंशति प्रांशि तावन्ति स्वात्मरुद्राणि ।
कलशस्थानपदं विद्याद्रश्रीरादिपञ्चजितम् ॥

पा 1 पोगाख्यं

𑌗𑌣𑌿𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑌰𑌕𑍋𑌣𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑌦𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌪𑌦𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑌃 ॥ ௮௫

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌣𑌿𑌤𑌵𑌾𑌦𑌞𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌾𑌂𑌶𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌪𑌦𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 ।
𑌅𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥

𑌈𑌶𑌾𑌦𑌿𑌕𑍋𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌕𑍈𑌕𑌪𑌦𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌷𑍍𑌟𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ ௯௦

𑌚𑌰𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑌤𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌦𑌂 𑌸𑌾𑌵𑍃𑌤𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌤𑌂 𑌚 𑌨𑌵𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥

𑌅𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌵𑍃𑌤𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௯௫

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥

𑌅𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑌾𑌵𑍃𑌤𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌭𑍋𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍈𑌕𑌂 𑌚 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑌤𑌮𑍍
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌽𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌕𑍋𑌣𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌾𑌗𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑌃 ।
𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௦௦

𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌿 𑌤𑌦𑌂𑌶𑌿 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌨𑌵 𑌚 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌃 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑌃 ।
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌦𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌷𑍍𑌷𑌟𑍍𑌶𑌤𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௦௫

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ।
𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌶𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯𑌰𑍍𑌕𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌶𑌪𑌦𑌂 𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 ॥

சதுஷ்ஷஷ்டிபதம் விப்ரஸ்யைவ யோஜ்யம் விஶேஷத: ।
விட்ஶூத்ரயோஸ்ததைகோநபஞ்சாஶத்பதமீரிதம் ॥
ஸர்வம் ஸர்வத்ர சேஷ்டம் வா ஶாஸ்த்ரேঽஸ்மிந் ஸம்ப்ரகீர்த்திதம் ।
சதுஷ்ஷஷ்ட்யம்ஶகாஶீத்யாஷ்டௌபாஸநம் ச த்ரியாமிதம் ॥
பஞ்சாஶீதிஷு ஸர்வேஷு பதேஷ்வேவ பதத்ரயம் ।
வாஸ்துகர்மணி ஶஸ்தம் ஸ்யாத் க்ராமாதௌ ச க்ருஹாதிஷு ॥
அதவாந்யப்ரகாரேண ஸகலாதி விதீயதே ।
கர்ணஸூத்ரவிஹீநம் வா மத்யே கர்ணயுதம் து வா ॥
அதவா நவகர்ணஸூத்ரைர்யுக்தமேவ வா ।
பதம் ஸர்வம் விதேயம் ஸ்யாதேவம் பாஹ்யே ப்ரகல்பயேத் ॥
அத வ்ருத்தபதந்யாஸம் ப்ரவக்ஷ்யாமி யதாவிதி ।
சக்ரவத் பஞ்சஸூத்ராணி ஸாக்ராணி ஸமாநி ச ।
ஆத்ரிம்ஶச்ச சதுர்விம்ஶத் த்விரஷ்டாம்ஶே க்ரமாந்ந: ।
ஸகாஶீதிபதம் ஹ்யேதஜ்ஜ்ஞேயம் விஷமஸம்ஸ்திதி: ॥
அஷ்டாவிம்ஶத்யா விம்ஶத் த்வாதஶாஷ்டாயக்ரமத: ।
சதுஷ்ஷஷ்டிபதம் சைதச்சதுர்வ்ருத்தே ப்ரகல்பயேத் ।
கும்பகஸ்ய து விந்யாஸம் ஸம்க்ஷிப்ய மண்டலோந்நயேத் ।
சதுஷ்ஷஷ்டிபதம் வாஸ்து பரமேஶம் து வாஸ்துகம் ॥
க்ராமாதி பாதவாஸ்து ஸ்யாதாஸ்தவ்யம் ஸ்யாத் க்ருஹாதிகம் ।
ஸ்தண்டிலேঽபி ச ஸம்யோகஸ்ததா யோஜ்யம் விசக்ஷணை: ॥
ஜயந்தே மேஷஸம்ஸ்தாநம் ததாம்ஶே வ்ருஷபஸ்திதி: ॥
ப்ருஶாம்ஶே மிதுநம் வித்யாத் கர்கடோ விததே பவேத் ।
ப்ராம்ஶகே கேஸரீ ப்ருங்கே கந்யா ஸாவித்ரிகே துலா ।
மித்ரே து வ்ருஶ்சிகஸ்ஸ்தேஷு தநுர்த்வாரே ப்ரதிஷ்டித: ॥
ப்ருதிவீதரகே கும்ப: ஸ்திதோ மீநஸ்து ஸம்ஸ்தித: ।
பூதரே ராஶயோ ஜ்ஞேயாஸ்தத்தத்வாம்ஶகே ந்யஸேத் ॥

அஶ்விந்யாதீநி ஸர்வாணி நக்ஷத்ராணி யதாக்ரமம் ।
ப்ரதக்ஷிணகதாந்யேவ மேஷாதிஷு விபாகத: ॥
க்ருதிகே ஸம்யக்பாராஸ்யாதி ந்யாஸக்ரமகோ மத: ।
யமே து ஶராவாஸ்யாதௌ ஜநிதா வாயவாரகம் ॥
வாருணே து ப்ரவேஶநகே வாயவ்யே சாகர்ஜயா ।
ஸோமே து ஸோமவாஸ்யாதீஶாநே தாஹஸம்ஸ்திதி: ॥
மத்யே கேதுஸர்வேசாஸ்துஶாஸ்த்ரேঽஸ்மிந் காமிகாஹ்வயே ।
தச்சாஸ்த்ரவிஹிதம் ஸர்வம் ஸர்வஸித்திப்ரதம் பதம் ।
ஸ்தண்டிலம் விஷமம் ஜ்ஞேயம் ஸமம் ச மண்டிலகம் பவேத் ।

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே
பதவிந்யாஸவிதிர்நாம ஸப்ததஶ: படல: ॥

ஶ்லோகம் - ௧௨௫½ ஆதிஶ்லோகம் - ௧௭௦௦½

உ

சிவமயம்.

பதவிந்யாசவிதி படல சந்த்ரிகை.

இனி விசேஷமாகப் பதவிந்யாச இலக்கணத்தைக் கூறுகின்றேன்.

பதங்களின் பெயர்.

1. சகளம்	17. விருத்தபோகம்
2. பேசகம்	18. கர்ணாஷ்டகம்
3. பீடம்	19. கணிதபாதகம்
4. மஹாபீடம்	20. சூர்யவிசாலம்
5. உபபீடம்	21. சுசம்ஹிதம்
6. உக்ரபீடம்	22. சுப்ரதிகாந்திகம்
7. ஸ்தண்டிலம்	23. விசாலம்
8. மண்டூகம்	24. விப்ரகர்ப்பம்
9. பரமீசம்	25. விச்வேசம்
10. ஆசனம்	26. விபுலபோகம்
11. ஸ்தாநீயம்	27. விப்ரதிகாந்தகம்
12. தேசீயம்	28. விசாலாக்ஷம்
13. உபயசண்டகம்	29. விப்ரபுத்தி
14. பத்ராசனம்	30. விச்வசாரம்
15. பத்மகர்ப்பம்	31. ஈச்வரகாந்தகம்
16. த்ரியுதம்	32. இந்த்ரகாந்தகம்

சகள பீட முதலிய முப்பத்திரண்டின் விபரம்.

1. சகளம்.

சகள பீடத்தின் நடுவில் பிரம்மா பூஜிக்கத்தக்கவர். கிழக்கு முதலான நான்கு திக்குகளிலும் இந்திரனையும் யமனையும் வருணனையும் சந்திரனையும் சந்தன முதலியவற்றால் பூஜிக்க வேண்டும். இந்த சகள பதத்தில் தேவர் முதலானவர்கள் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள்.

2. பேசகம்.

இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடின பேசக பதத்தில் அக்னி கார்யத்தையும் போஜனத்தையும் செய்ய வேண்டும். உலோக

பாலகர்கள் எட்டு திக்குகளை அடைய வேண்டும், நடுவில் பிரம்மா அதன் நடுவில் நிஷ்களமாகிய பேரத்தை உத்தமாசிரிய ரானவர் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

3. பீடம்.

ஸமஸ்த மங்கள கார்யத்திலும் அற்பக் கிராமம் வீடு முதலான கார்யத்திலும் இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடின பீடமானது இச்சிக்கப்படுகிறது. யாதொருவர் முன் கூறப்பட்டவராகிய தேவர்களோ அவர்கள் பதஸ்தர்களென்று கூறப்பட்டனர். இந்தப் பதமானது மடமுதலானவற்றிக் காகும். அதுவும் கிராம முதலானவற்றிற்குத் தகுதியாகும்.

க்ஷுத்ரக் கிராம முதலானவை அற்பமானதினாலும் அவ்வாறே பேசக பதமானது இஷ்டப்படுகிறது.

4. மஹாபீடம்.

இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு மஹாபீடத்தைச் செய்ய வேண்டும், ஓ முனிசிரேஷ்டர்களே! நடுவில் பிரம்மாவானவர் சதுஷ்பதத்தை அநுபவிப்பர். இவ்விடத்து ஈச்வரர் ஐயந்தர் ஆதித்தர் பிருசர் அக்னி விதிதர் யமன் பிருகு பிதுர் சுக்ரீவர் வருணர் ஆதிசேஷர் மாருதர் முக்கியர் சமோதிதர் எனச் சூத்திரத்திலிருக்கின்ற பாஹ்ய தேவர்கள் ஆகும். மஹா பீடபதம் அற்பக் கிராம முதலானவைகளுக்குத் தகுதியாகக் கூறப்பட்டது.

5. உபபீடம்.

உபபீடபதத்தில் நடுவில் ஒன்றைப் பிரம்மாவானவர் அநுபவிக்கிறார். அர்யமர் விவஸ்வர் மித்ரர் பிருதிவிதரர் இவர்கள் நான்கு திக்குகளிலும் அடைந்திருக்கிற தேவர்கள் ஒவ்வொரு பதத்தையும் அநுபவிப்பவர்கள். அக்னிதிக்கு முதலான நான்கு திக்குகளிலுமுள்ள பதங்களைச் சூர்யபுத்திரர் இந்திரஜர் ருத்திரஜர் ஆபஜர் என்னும் தேவர்கள் அநுபவிக்கிறார்கள்.

ஈசர் சத்யகர் மகேந்திரர் சூரியர் அக்நி கந்தர்வர் அவ்வாறே தேவர் அவ்வாறே கிரகக்ஷதர் யமன் பித்ருக்கள் அசுரர்கள் புஷ்பதந்தர் ஜலேச்வரர் வாயு கஜர் பல்லாடர் சோமர் இவர்கள் யாவரும் இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடிக் கிராமாதிகட்குச் சுபத்தைத் தருவதாயும் பெயரினால் உபபீடபத மென்கிற பதத்தில் ஒவ்வொன்றை அநுபவிக்கின்றார்கள்.

6. உக்ரபீடம்.

உக்ரபீடம் நடுவில் இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடினது. இதன் உள்ளாவரணத்தின் நடுவில் சதுஷ்பதம் பிரம்ம சம்பந்தம். அர்யமர் விவஸ்வான் மித்ரர் பிருதிவீதரர் என்கிற தேவர்கள் கோணத்தை நீக்கி கிழக்கு முதல் இரண்டு பதத்தை அநுபவிக்கிருர்கள். சூர்யரும் அவ்வாறே இந்திரன் உருத்ரன் அவ்வாறே ஆப தேவர்கள் ஆக்நேய கோண முதற் பதத்தை அநுபவிக்கிருர்கள்.

வெளியாவரணத்தைக் கூறப் போகின்றேன், ஆக்நேய முதலான நான்கு மூலைகளிலும் பதங்களின் பாதியைத் தேவர்கள் முறையாக அநுபவிக்கிருர்கள். ஆக்நேய கோணத்தின் கீழ்ப் பாதியில் பிருசர், மேற்பாதியில் அக்நி, தென் மேற்கின் கீழப் பாதியில் கிருகர், மேற்ப் பாதியிலும் கிருகர் தான். வாயுவின் மேற்ப் பாதியில் ஆதி சேஷர், கீழப் பாதியில் வாயு. வடகிழக்கு மேற் பாதியில் திதி, கீழ்ப் பாதியில் ஈசர் அடைந்திருப்பர்.

கிழக்கு திக்கில் வடக்குப் பாகத்தை ஆரம்பித்து பிரதக்ஷிணக் கிரமமாய் ஜயந்தேசர், மஹேந்திரர், ஆதித்யர் அவ்வாறே சத்யகராகிய நால்வரும் பதத்தை யநுபவிப்பார்கள்.

தென்கிழக்கில் விததரும் கிரகக்ஷதர் யமர் அவ்வாறே கந்தர்வராகிய நான்கு தேவர்கள் பதத்தை யநுபவிப்பவர்கள்.

மேற்குத் திக்கிலும் சுக்ரீவர் புஷ்பதந்தர் ஜலேச்வரர் அவ்வாறே அசுரர் இந்நால்வரும் தேவர்களாகச் சம்மதிக்கப் பட்டவர்கள். வடக்குத் திக்கில் அவ்வாறே முக்கியர் பல்லாடகர் சோமர் பிருகு வென நான்கு அதிதேவதைகள். உக்ரபீடமென்று பிரசித்தமாகிய இந்தப் பீடமானது கிராம முதலானவைகட்கு மிகவும் பூஜிக்கப்பட்டது.

7. ஸ்தண்டிலம்.

ஸ்தண்டில மென்னும் பதம் எழுபத்தேழு பதமுள்ளது. இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடினது. நடுவில் ஒன்பது பதம் பிரம்ம சம்பந்தாமனது. பிறகு உள்ளாவரணத்தில் அர்மயர் விவஸ்வான் மித்ரர் பிருதிவீதரர் என்னும் தேவர்கள் கிழக்கு முதலாக முறையாக மூன்று பதத்தை அநுபவிக்கிருர்கள்.

ஆக்நேய முதலான மூலைகளில் சாவித்திரர் முதலான தேவர்கள் இருக்கிருர்கள். சாவித்திரர் இந்திரஜர் ருத்திரஜர் அவ்வாறே ஆபஜர் என்பவர்கள். ஈசான பதமுதல் வெளி ஆவரணத்தில் தேவர்கள் இருக்கிருர்கள். ஈசானரும் ஐயந்தரும் மகேந்திரர் ஆதித்யர் ஸத்யகர் பிருசர் அக்நி என்கிற தேவர்கள் கிழக்குத் திக்கில் கூறப்பட்டனர். விததர் கிரகக்ஷதர் யமர் கந்தர்வர் பிருங்கராஜர் நிருதி என்கிற தேவர்கள் தெற்குத் திக்கில் கூறப்பட்டனர். சுக்ரீவர் புஷ்பதந்தர் வருணர் அசுரர் ஆதிசேஷர் வாயு மேற்குத் திக்கில் தேவர்களாகச் சம்மதிக்கப்பட்டவர்கள். முக்கியர் பல்லாடகர் சோமர் ருபு அதிதியும் வடக்குத் திக்கில் பலிக்கு யோக்கியர்களான தேவர்களாகக் கூறப்பட்டனர். இந்த ஸ்தண்டிலமென்னும் பிரசித்தமாகிய பதம் வீடு தோட்டம் முதலானவைகட்குப் பிரசித்தமானது.

8. மண்டுகம்.

இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடின மண்டுக மென்னும் பதமானது அறுபத்து நான்கு பதமுடையது. நடுவில் நான்கு பதத்தைப் பிரமாவானவர் அநுபவிக்கிருர்.

ஆபவத்சர் முதலான திரிபதர்கள் அந்த முகங்களி லிருக்கிற நான்கு தேவதைகள் பதினுறிற் பாதி பாகத்தை யநுபவிப்பவர்கள். வெளிப் பிரதேசத்தின் நான்கு திக்கிலும் த்விபதேசர்கள் பதினுறு பாக மனுபவிப்பவர்களாய் இருப்பார்கள். அந்த இரண்டு பக்கங்களிலும் எட்டுப்பேர்கள் ஒவ்வொரு பதத்தை யநுபவிப்பார்கள். அந்த மண்டுக மென்கிற பதம் இந்தப் பதவிந்யாசத்சில் அக்கிரஹாராதிகட்கு யோக்கிய மெனக் கூறப்பட்டது.

9. பரமீசம் (பரமசாயிகம்).

பரமேசமென்னும் இந்தப் பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாயும் எண்பத்தோரு பதத்தோடு கூடினதாயும் வித்வான்களால் செய்யத்தக்கது. அந்தப் பரமேச பதத்தினுடைய நடுவில் நான்முகனுகிய பிரமதேவர் ஒன்பது பதத்தை யனுபவிக்கிருர். நான்கு தேவர்கள் அறு பதத்தை அனுபவிப்பதில் ஊக்கமுடையவர்களாக நினைக்கப்படுகிருர்கள். இரண்டு பதத்தையுடையவர்களான எட்டுப் பேர்கள் கோணங்களை யடைந்தவர்கள், வெளியில் ஒவ்வொரு பதத்தையடைவார்கள். மண்டுக பதத்தைப் போல அதன் தேவர்கள் இந்தப் பரமேச பதத்தில் ஸமமாக முறையாகக் கூறப்படுகிறது.

ஈசானர் பர்ஜன்யர் ஐயந்தர் மஹேந்த்ரகர் ஆதித்யர் சத்யகர் பிரம்சர் அந்தரிக்ஷர் இவர்கள் கிழக்கை யடைந்திருப்பார்கள். அந்நி சூர்யர் விததர் கிரகக்ஷதர் யமர் அவ்வாறே கந்தர்வர் பிருங்கராஜர் ம்ருகர் இவர்கள் யாவரும் தெற்கே இருப்பவர்கள். நிருதி தௌவாரிகர் சுக்ரீவர் புஷ்பதந்தகர் வருணர் அசுரர் சேஷர் ரோகர் மேற்கு திக்கின் தேவர்களாகச் சம்மதிக்கப்பட்டவர்கள். வாயு

நாகர் அவ்வாறே முக்யர் பல்லாடர் சோர் கஜர் அதிதி திதி வடக்குத் திக்கில் இருப்பவர்கள். இவர்கள் வெளி ஆவரண தேவர்களெனக் கூறப்பட்டனர்.

உள்ளாவரணத்திலோ வென்றுற் கூறுகின்றேன். அர்யமர் விவஸ்வர் மித்திரர் ப்ருத்வீதரர் என்கிற இந்தத் தேவர்கள் நான்கு திச்குகளிலும் அடைந்திருப்பவர்கள். ஈசாநாதி மூலைகளிலோ வென்றுல் ஆபர் அபவத்ஸர் ஸவிதா ஸவித்ரகர் இந்திரர் இந்திரஜயர் அவ்வாறே ருத்ரர் ருத்ரஜயர் இவர்களிருப்பவர்கள்.

மண்டூகபதத்தைப் போல் நடுவில் பிரம்மா இருக்கிருரென்று கூறப்பட்டது அதன் வெளியில் சரகீ விதாரி பூதநா பாபராக்ஷஸிகள் ஈசாநாதி மூலைகளில் பதங்களை விட்டுச் சூலத்தி லிருப்பவர்கள். ஓ! அந்தண ச்ரேஷ்டர்களே ஸ்கந்தர் அர்யமர் ஜம்பர் பிலிபிஞ்சர் இவர் யாவரும் கிழக்குத் திக்கு முதல் நான்கு திக்குகளிலும் இருப்ப வர்கள். பரமசாயிக பதமானது கிராமம் அக்கிரஹாரம் வீடு முத லானவைகட்குத் தகுதிதான்.

10. ஆசநம்.

ஆசன மென்னும் பதமானது இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடினதாகச் செய்ய வேண்டும். பிரமாவானவர் பதினறு பாகத்திற்கு அதிகாரி. அதன் முகத்தில் இருப்பவரும் எட்டுப் பாகத்தையுடைய வர்கள். ஆதித்யர் யமர் வருணர் சோமர் இவர்கள் இரண்டு பதத்தை யுடையவர்கள். ஆபவத்ஸர் முதலானவர்களும் இரண்டு பதத்தை யுடையவர்களெனவே கூறப்பட்டனர். கோட்டை பட்டணம் உப்பரிகை இவைகளின் பூமிகளிலும் நகரம் மலைசரிந்த ஊர் அக்கி ராரம் வீடு முதலானவற்றிலும் நூறு பதமுள்ள க்ஷேத்திரமானது கூறப்படுகிறது.

11. ஸ்தாநீயம்.

ஸ்தாநீய மென்கிற பதம் இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடினதாகச் செய்ய வேண்டும். பிரமாவானவர் நடுவில் இருபத் தைந்து பதங்களை அடைகிருர். வெளிப்ரதேசத்தில் ஈசர் அக்நி பித்ருக்கள் வுாயுக்கள் இவர்கள் மூலையாகிய ஈசானதிக்கு முதலான வற்றை பதமாகவுடையவர்கள். அர்யமர் முதலிய நால்வரும் பர்ஜன்யர் முதலான மற்றவரோ வெனில் முறையாக ஒரு பதத்தி லிருப்பவர்கள். கிழக்கு முதலான பத்துப் பாகங்களை அடைந்திருப் பவர்கள். ஆபவச்சர் முதலிய எண்மரும் மூலைகளில் இரண்டு பதத்தை யடைந்தவர்கள். ஸ்தானத்தை யதிக்ரமிக்கா திருக்கிறவர்களான ரக்தர் முதலான எட்டுப்பேர்களும் வெளியிற் கூறப்பட்டனர். ஸ்தா னீயமென்று பெயருள்ள இந்த பதமானது கிராமாதிகட்கு யோக்கியமா யறியத்தக்கது.

12. தேசீயம்.

தேசீய மென்று பிரசித்தமான பதமானது இரண்டு கர்ண சூத்திரங்களாற் செய்ய வேண்டும். பிரமதேவர் முப்பத்தாறு பாகத்தைப் புசிக்கிறவர். முகத்தி லிருப்பவர்கள் பன்னிரண்டு அம்சத்தை யுடையவர்கள். ஆதித்யர் யமர் வருணர் சோமர் இவர்கள் யாவரும் இரண்டு பதத்தை யுடையவர்கள், வெளிவீதியி லிருப்பவர்கள். சரகி முதலானவர்களோ வெனின் முன்போலவே தான். இந்தத் தேசீய மென்று பிரசித்தமானபதம் அக்ரஹார முதலானவைகட்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

13. உபயசண்டம்.

உபயசண்ட மென்கிற பதமானது இரண்டு சூத்திரத்தோடு கூடினதா யிருக்க வேண்டும். மத்தியில் நாற்பத்தொன்பது பதங் களைப் பிரமதேவர் அடைகிருர். வெளியாவரணத்திற் கிழக்கில் ஆதித்யர் முதலானவர்கள் மூன்று பாகத்தை யுடையவர்கள். ஈசா நாதி மூலைகளிலிருக்கிற ஈசர் அக்நி பித்ரு வாயுக்கள் யாவரும் மூன்று பதத்தை யுடையவர்களென அறியத்தக்கவர்கள். அர்யமர் முதலான நான்கு பேர்களோ வெனின் பதினன்கு பதத்தில் இருப்பவர்கள். ஆபவச்சர் முதலானவர்கள் முன்போலவே வெளியாவரணத்தில் இருப்பவர்களென்று கூறப்பட்டனர். அந்த உபயசண்டித மென்கிற பதம் அக்ரஹார முதலானவைகட்கு யோக்யம்.

14. பத்ராசநம்.

கிழக்கு வடக்காக பதினைந்து சூத்திரங்களைச் செய்ய வேண்டும் இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக முன்போற் புக்தியைக் கற்பிக்க வேண்டும். இந்தப் பத்ராசன மென்கிற பதமானது அக்ர ஹாராதிகட்கு யோக்கியமாக ஆகும்.

15. பத்மகர்பம்.

பத்மகர்ப்ப மென்கிற வேருகிய இந்தப்பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக இருக்கவேண்டும். நடுவில் எண்பத்தொரு பதத்தை உலகங்கட்குப் பிதாமகராகிய பிரமாவானவர் அநுபவிக்கிருர். ஆதித்யர் முதலானவர்கள் மூன்று பாகத்தை யுடை யவர்களாக ஆவார்கள். மூலைகளுக்கு யஜமானர்கள் ஐந்து பதத்திற்கு நாயகர்கள். அர்யமர் முதலானவர்கள் பதினெட்டி லொரு பாகமுடையவர்களென்று கூறப்பட்டனர். மற்றது முன் போல் உத்தேசிக்கப்பட்டது. இது அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கப் பட்டது.

16. திரியுதம்.

கிழக்கு வடக்குத் திக்குகளைப் போக்கிப் பதினேழு சூத்திரங்களைச் செய்யவேண்டும். இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதான பதானுபவத்தையும் முன்போலவே சேர்க்கத்தக்கது. திரியுதமென்னும் பதமானது அக்ரஹாராதிகளுக்கு யோச்யமாக ஆகுமென்று கூறப்பட்டது.

17. விருத்தபோகம்.

வேருகிய விருத்தபோக மென்னும் பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக இருக்கவேண்டும். நடுவில் பிரமாவானவர் நூற்றிருபத்தொரு பதத்தை அநுபவிக்கிருர்கள். இந்திரன் முதலான லோகபாலர்கள் எட்டுப்பேர்களும் ஐந்து பதங்களுக்கு யஜமானர்கள். இருபத்திரண்டு பதத்தை அநுபவிக்கிற தேவர்கள் த்வாரத்தி லிருப்பவர்களாகக் கூறப்பட்டனர். ஆபவத்சர் முதலான எட்டுப்பேர்கள் இரண்டு பதத்தை யுடையவர்களாகக் கூறப்பட்டனர் இது விருத்தபோக பதமெனக் கூறப்பட்டது. இதனைக் கிராம முதலானதில் உபயோகிக்க வேண்டும்.

18. கர்ஞஷ்டகம்.

கிழக்கு திக்கை நோக்கி பத்தொன்பது பதமும், வடக்கு திக்கை நோக்கி அவ்வளவு மாகும். கர்ஞஷ்டக மென்னும் இந்தப் பதத்தை அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டதாக அறிய வேண்டும்.

19. கணிதபாதம்.

கணிதமென்கிற பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக ஆகும். அதன் நடுவில் அறுபத்தொன்பது பதம் பிரமாவினது ஆகும். துவாரத்திலிருக்கிற தேவர்கள் முப்பத்தாறு பதத்தை யுடையவர்களாகக் கூறப்பட்டனர். லோகபாலர்கள் மூன்று பதத்தை யுடையவர்களாக ஆவார்கள். உள்ளே இருக்கப்பட்டவர்கள் இரண்டு பதத்தை யுடையவர்கள். ஆபவத்சர் முதலானவர்கள் இரண்டு பதத்தை யுடையவர்கள். ஆபவத்சர் முதலான எட்டுப்பெயர்கள் பக்கத்திலிருக்கிற தேவர்களாகக் கூறப்பட்டனர். கணிதபாத மென்னும் பதமானது இவ்வாறு கூறப்பட்டது. அதைக் கிராம முதலானவற்றிற் செய்ய வேண்டும்.

20. சூரியவிலாசம்.

பிறகு சூர்யவிலாசம் ஆகும். அதை முன்போற் செய்ய வேண்டும்.

21. சுசம்ஹிதம்.

சுசம்ஹிதம் என்கிற பதமானது கர்ணசூத்திரத்துடன் கூடினதாகச் செய்ய வேண்டும். நடுவில் பிரமாவினுடைய பதங்கள் இருநூற்றிருபத்தைந்து. அர்யமர் முதலான நால்வருக்கும் முப்பது முப்பது பதங்கள். ஈசாந்ய முதலான மூலைகளிலிருக்கிற நான்கு பேர்களுக்கு ஐந்து பதங்களாகும். ஆதித்யர் முதலான நால்வருக்கு மூன்று பதம் கூறப்பட்டது. பர்ஜன்யர் முதலானவருக்கு இரண்டிரண்டு பதம் வெவ்வேராகக் கற்பிக்க வேண்டும். முன்போலவே ஆபவத்ஸர் முதலான எட்டுப் பேர்களுக்கும் இரண்டிரண்டு பதம். சரகி முதலான எட்டுப் பேர்களுக்கும் முன்கூறியது போலவே வெளியிற் கூறப்பட்டது. சுசம்ஹித மென்கிற பெயருடைய இந்தப் பதமானது கிராம முதலானவைகட்குச் சிறந்தது.

22. சுப்ரதிகாந்தம்.

சுப்ரதிகாந்தம் என்கிற பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக இருக்க வேண்டும். முன் கூறப்பட்ட முறைமையினுல் அந்தப் பதமானது கிராம முதலானவைகட்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

23. விசாலம்.

விசால மென்கிற பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாகப் பண்டித ச்ரேஷ்டர்களாற் செய்தல் வேண்டும். நடுவில் இருநூற்றெண்பத்தொன்பது பிரமாவினுடையபதங்கள். அர்யமர் முதலான நால்வருக்கும் முப்பத்தினுன்கு பதம் தனித்தனியாகும். ஐம்பது பதம் லோகபாலர்கள் அநுபவிப்பவர்கள். மற்றது யாவும் சமானத்தை யுடையது. விசால மென்கிற இந்தப் பதமானது அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டதெனக் கூறப்பட்டது.

24. விப்ரகர்ப்பம்.

விப்ரகர்ப்பம் என்கிற பதம் முன்போலவே அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கத்தக்கது.

25. விச்வேசம்.

விச்வேச மென்கிற பதம் இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாகச் செய்யவேண்டும். நடுவில் முன்னூற்றறுபத்தொரு பாகம் பிரமாவின் பதங்கள். அர்யமர் முதலான தேவர்கள் வெளியில் முன்போலவே மூன்று பாகத்தை யுடையவர்களாவார்கள். விச்வேசம் என்கிற இந்தப் பதமானது அக்ரஹாராதிகளுக்கு யோக்யமானது.

26. விபுலபோகம்.

விபுலபோக மென்கிற பதம் யாதோ அது அக்ரஹாராதி களுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

27. விப்ரதிகாந்திகம்.

விப்ரதிகாந்திக மென்கிற பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத் தோடு கூடினது. இந்தப் பத விந்யாச விஷயத்தில் நானூற்று நாற்பத்தொரு பதங்களைப் பிரமதேவர் அநுபவிக்கிறார். அர்யமா முதலானவரை முன்போற் செய்ய வேண்டும். திக்குகளி லிருப்ப வர்கள் ஐந்து பதத்தை யநுபவிப்பார்கள். விப்ரதிகாந்த மென்கிற இந்தப் பதமானது அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

28. விசாலாக்ஷம்.

விசாலாக்ஷ மென்கிற பதமொவென்றால் கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக முன்போலவே செய்ய வேண்டும்.

29. விப்ரபுக்தி.

கிழக்கே முப்பது, அவ்வாறே வடக்கே முப்பது சூத்திரங்களைச் செய்ய வேண்டும். நடுவிற் பிரமாவானவர் ஐந்நூற்றிருபத்தொன்பது பதத்தை அநுபவிக்கிறார். அர்யமாதியான நால்வருக்கும் நாற்பத் தாறு அம்சமாகும். உலோகபாலர்கள் ஐம்பது பதத்தை அநுபவிப் பார்கள். பர்ஜன்யர் முதலானவர் மூன்று பதத்தை யநுபவிப்பார்கள். விப்ரபுக்தி என்கிற இந்தப் பதமானது கிராமாதிகளுக்கு யோக்ய மாக அறியத்தக்கது.

30. விச்வசாரம்.

விச்வசாரம் என்கிற இந்தப் பதம் முன்போலவே கிராமாதி களுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

31. ஈச்வரகாந்தம்.

ஈச்வரகாந்த மென்கிற பதம் இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினது. நடுவில் பிரம்மாவிற்கு அறுநூற்றிருபத்தைந்து பதமாகும். அர்யமாதி நால்வருக்கு ஐம்பது பதம் அறிவிக்கப்பட்டது, லோக பாலர்கள் எண்மருக்கு மூன்று பாகங்கள் வெவ்வேறாகும். பர்ஜன் யர் முதலானவருக்கு நான்கு பாகங்கள் வெவ்வேறாகக் கூறப்பட்டன, ஈச்வரகாந்த மென்கிற இந்தப் பதம் அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக் கப்பட்டது.

32. இந்த்ரகாந்தம்.

இந்திரகாந்தம் என்கிற பதம் முன்போலவே அக்ரஹாராதி கட்குப் பூஜிக்கப்பட்டது. இதன்மேல் எவ்வளவு பரார்த்தசங்கியை ஆகுமோ அவ்வளவு அறியத்தக்கது.

வர்ணபேதம்.

அறுபத்திநான்கு பதமுள்ளது தைவபதம். மனிதருக்குரியது பரமேச்வரபதம். நான்கு வர்ணங்களுக்கும் பரமேசபதம் சேர்க்கத் தக்கது. மூன்று வர்ணங்களுக்கும் அக்ரஹார முதலான வாஸ்துக் களிற் செய்யக்கூடும். அந்தணர் அரசர்கட்கு அறுபத்துநான்கு பதம் விசேஷமாகும். வைச்ய சூத்திரர்கட்கும் அவ்வாறே நாற்பத் தொன்பது பதம் கூறப்பட்டது. இந்தச் சாஸ்திரத்தில் யாவும் யாவர் விஷயத்திலும் உரியதாகுமென்று சொல்லப்படுகிறது.

பதங்களில் மூன்றே சிறப்புடையது.

அறுபத்திநான்கு, எண்பத்தொன்று, ஆசனம் (நூறு) என மூவிதமாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது. சகள முதலான ஸமஸ்தமான பதங்களில் மூன்று பதமே வாஸ்து கர்மத்தில் கிராம முதலானதற்கும் வீடு முதலானதற்கும் பிரசஸ்தமாக ஆகும்.

அவ்வாறன்றி நடுவில் வேறுவிதமாய்க் கர்ணசூத்ர மில்லாம லாவது, இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாகவாவது சகள முதலானது விதிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறன்றி அநேக கர்ணசூத்திரங் களோடு கூடினதாகவாவது ஸமஸ்த பதமும் செய்யத்தக்கதாக ஆகும். இவ்வாறு புத்தியினால் ஊகித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

விருத்தபதவிந்யாசம்.

பிறகு விருத்தபத ந்யாசத்தைச் சாத்திரப்படி கூறப்போகின் றேன். சக்கரம்போல் ரந்திரத்தோடு கூடினதாகவும் சமமாகவும் ஐந்து சூத்திரங்களையும், முப்பத்திரண்டு இருபத்திநான்கு பதினாறு எட்டு ஒன்று இந்தப் பாகத்தையுடையது. இந்த எண்பத்தொரு பதத்தை விஷம சந்நிவேசத்தை யுடையதாக அறியத்தக்கது. அவ் வாறே இருபத்தெட்டு இருபது பன்னிரண்டு நான்கு ஆக அறுபத்து நான்கு பதத்தை நான்கு விருத்தங்களிற் செய்ய வேண்டும்.

ந்யாசம்.

அறுபத்துநான்கு பதமுள்ள மண்டூக வாஸ்துவும், எண்பத் தொரு பதமுள்ள பரமேச வாஸ்துவும் இவ்விரண்டிற்கும் கும்பத்தி னுடைய வித்யாசத்தைக் கலந்ததாக ந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

வாஸ்துவினுபயோகம்.

கிராமாதிகளின் வாஸ்து உபவாஸ்துவாக ஆகும். வீடு முதலானவைகளின் வாஸ்து சாதாரண வாஸ்துவாகும். ஸ்த்ரீ புருஷர்களுடைய பொருத்த நிமித்தம் போல வித்வான்களால் வாஸ்துவை யறிந்து சேர்க்கத் தக்கது.

இராசிப்பொருத்தம்.

ஜயந்தரிடத்தில் மேஷமும், அர்யம்ணரிடத்தில் இடபமும், ப்ருசாம்சரிடத்தில் மிதுனமும் அறிய வேண்டும். கடகம் விததரிடத்தில் ஆகும். வ்யஞ்ஜகரிடத்தில் சிங்கம், மிருகேந்திரரிடத்தில் கன்னி, சுக்ரீவரிடத்தில் துலாம், மித்திரரிடத்தில் விருச்சிகம், சேஷரிடத்தில் தநுசு, முக்யரிடத்தில் மகரம், பிருதிவீதரரிடத்தில் கும்பம், அதிதியினிடத்தில் மீனம் கூறப்படுகிறது. இந்த ராசிகள் சரம் அசரம் உபயம் என அறியத் தக்கவை. அதில் அதனதன் தேவாம்சத்தை அடைவிப்பிக்க வேண்டும்.

நக்ஷத்திரநிலே.

அச்விநி முதலான ஸமஸ்தமான நக்ஷத்திரங்கள் முறையாக மேஷ முதலான ராசிகளில் பிரிவாக பிரதக்ஷிணத்தை யடைந்திருக்கின்றன.

வாரநிலே.

கிழக்குத் திக்கில் பாநுவாரமாகும். அக்நி திக்கில் அங்காரக வாரம். தெற்குத் திக்கில் குருவாரம். தென் மேற்கில் புதவாரம். மேற்குத் திக்கில் சுக்கிரன், வாயு திக்கில் சனி. வடக்குத் திக்கில் சோமவாரம். வடகிழக்கில் ராகுவுக்கு இருப்பிடம். நடுவில் கேது இருக்க வேண்டும்.

வாஸ்துவின் பலன்.

வாஸ்து சாஸ்திரத்தைக் கூறும் காமிக மென்னும் பெயரையுடைய இந்தச் சாஸ்திரத்தில் இவ்வாறு விதிக்கப்பட்டது. அந்த வாஸ்து சாஸ்திரத்தின் வசமாகச் செய்யப்பட்ட ஸமஸ்த கிருத்தியமும் ஸமஸ்தமாகிய சித்தியின் பலனைத் தரும்.

வாஸ்துவின் ஸ்திரீ புருஷ ரூபம்.

இந்த வாஸ்து சாஸ்திரத்தில் ஒற்றைப்படை சங்க்யையானது ஸ்திரீலிங்கமாக அறியத்தக்கது. இரட்டைப்படை சங்க்யையானது புல்லிங்கமாக ஆகும்.

பதினேழாவது - பதவிந்யாசவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—o—

𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃

𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌕𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌪𑌦𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌦𑌗𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌮𑍍 ।
𑌷𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌵𑌮𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌕𑍋𑌣𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑌶𑌮𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌵𑌦𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫

𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌹𑌰𑍍𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾 ॥

𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌕𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌹𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌿 ॥

𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌤𑍁 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌂𑌶𑌕𑌾𑌃 ॥ ௪௦

𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌵𑌂𑌶𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍁𑌸𑌿𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌗𑌤𑌾 𑌮𑌤𑌾𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌸𑌿𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌗𑌤𑌾 𑌮𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌸𑌿𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍁𑌸𑌿𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍁𑌵𑌂𑌶𑌕𑌾𑌃 ॥

𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌮𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑍇 ।
𑌮𑌹𑌾𑌸𑌿𑌰𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌰𑍍𑌮𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌵𑌂𑌶𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑌿𑌰𑌾𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌮𑌹𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌾𑌖𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌜𑍍𑌜𑌂 𑌕𑍋𑌣𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 ॥
𑌷𑌟𑍍𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌮𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌦𑌾𑌷𑍍𑌟𑌨𑌵𑌷𑍋𑌡𑌶𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌯𑌵𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌵𑌂𑌶𑌕𑍇 𑌮𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌮𑌰𑍍𑌮𑌕𑍇 ॥
𑌸𑌿𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑌕𑍇 𑌷𑌟𑍍𑌕𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑍇 𑌮𑌜𑍍𑌜𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌚 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ௨௦

𑌶𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌹𑍀𑌨𑌾 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌦𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌮𑌿𑌤𑌾 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 ॥
𑌪𑌦𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ।

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௨௨½ 𑌆 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௭௨௫

உ

சிவமயம்

சூத்திரநிர்மாணவிதி படல சந்த்ரிகை.

ஓ அந்தணர்களே! அதன் பிறகு சூத்ர நிர்மாணத்தைக் கூறப்போகின்றேன். முதலாவது பிரமதேவருடைய ஸ்தானத்திருந்து கிழக்கே சூத்திரத்தை பலியுடன் நியாசம் செய்ய வேண்டும். இரண்டாவது வடக்கு சூத்திரமாக ஆகும். அதிலும் பலியை இடவேண்டும். நான்கு மூலையா யிருக்கிற நிகளமான கோணத்தின் வரை மூன்ருவதாக ஆகும். நான்காவது கர்ண சூத்திரமாக ஆகும். ஐந்தாவது அர்த்த பஞ்சக மாகும். அதனை யடுத்த பதம் ஆருவதாக ஆகும். ஏழாவது மத்தியில் கர்ணிகையை யுடையது. எட்டாவது அர்த்தகர்ணமாகும். ஒன்பதாவது கர்ணிகாந்தரமாகும். இவ்வாறு மற்றதும் முப்பத்திரண்டு பதம் வரையில் அறியத்தக்கது.

திரிவித சூத்திரம்.

முதலாவது பர்யந்த சூத்திரமாகும். பிறகு விந்யாச சூத்திரமாகும். மற்ருென்று ப்ரமாண சூத்திரமாகும். இவ்வாறு மூன்று சூத்திரங்கள் ஆகும்.

வளைவாக விருக்கிற வாராவதி முதல் மேட்டுப்பாங்காகிய மண்திண்ணை உள் வீடு முடிவாகியது எந்த அளவோ அந்தச் சூத்திரம் முக்கியமான பர்யந்த சூத்திரமான மென நிச்சயிக்கப்படுகிறது. தேவர்களுடைய பதத்திற்குத் தகுதியான உட்சுவர் முதலிய அளவிற் குரியது யாது சூத்திரமோ அது விந்யாச சூத்திரமாகும். இச்சூத்திர நிர்மாணமானது இவ்வா றறியத்தக்கது.

பிறகு க்ஷேத்திரத்தை முன்னூற்றறுபது பாகமாகப் பிரிக்க வேண்டும். அவைகளில் ஓர் பாகம் சூத்திரத்தினளவு. அது பிராணனெனக் கூறப்படுகிறது. அவை முறையாகப் புல்லிங்க ஸ்த்ரீலிங்க சொரூபங்களாகக் கூறப்பட்டன.

அநுவம்ச முதலியவை.

பிராணவாயுவின் பிரமாணமாய் அநுவம்சங்கள் இரட்டிப் பாகும். வாஸ்துவின் மத்தியில் மகாவம்சங்கள் பக்கத்தை யடைந்திருப்பதாகக் கூறப்பட்டன. அந்த வாஸ்துவின் மத்தியில் மகா வம்சம் என்பது மூன்று பங்காகவும் கூறப்பட்டது. பிராணஸ்தானத்தில் முப்புரியா யிருக்கிற சிறு நரம்புகள் கர்ணசூத்திரத்தை யடைந்த

தாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன. நடுவில் அந்தப் பிரணஸ்தானத்தி லிருச்கிற பெருநரம்புகளும் கர்ணசூத்திர ஸ்தானத்தை யடைந்ததாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன. அந்தப் பெருநரம்பு சிறுநரம்புகள் பிராண வாயு பிரமாணுநுசாரமாய் முப்புரியாகக் கூறப்பட்டன. பெருநரம்பு கள் சிறுநரம்புகள் நபும்சகங்களாக அறியத்தக்கவை.

வாஸ்துவின் நடுவில் கேது இருப்பர். அதுதான் மகாமர்ம மாகக் கூறப்படுகிறது. மகாஸிரை, மகாமர்மங்களின் சமீபத்திலிருக் கும் சந்தி என இச்சிக்கப்படுகிறது. வம்சம் சூத்திரம் ஸிரை இவை கள் கூடினபடியால் சூலமெனக் கூறப்படுகின்றது. மகாசூல மென்பது நான்கு பிராணனையுடையது. தநுசூலக மென்பது மூன்று சூத்திர முடையது. சுத்தமாகிய பதமானது மர்மமென்பதாக ஆகும். மூலை களை யடைந்திருக்கிறது லாங்கல மெனவும், நான்கு சூத்திரப் பிர மாணத்தால் சதுஷ்க மெனவும், ஆறு சூத்திர சம்பந்தத்தால் ஷட்க மெனவும் ஆகும். எட்டுச் சூத்திரங்களின் சேர்க்கையால் அஷ்டக மென்று கூறப்பட்டது. பதத்தினுடைய எட்டாவது பாகத்தினல் மர்மமான மெனக் கூறப்பட்டது. பதத்திற்கு எட்டு ஒன்பது திக்கின் பாகத்தில் சூத்திரத்தை யறிந்தவராகிய ஷாட்குண்ய பரிபூரணரான பகவான் இருக்கின்ருரென்று சாத்திரம் கூறுகின்றது;

மூன்று முழங்களால் அளக்கப்படும் க்ஷேத்திரத்தில் சூத்திரம் யவைதான்ய மளவு பருமனுகும். மற்றவைகட்கு மயிரிழைப் பிர மாணம் முழந்தோறும் கூட்டவேண்டும்.

தேவாலய முதலிய வியற்றப்படாத பதங்கள்.

இருதய ஸ்தானத்திலும் வம்சஸ்தானத்திலும் சூலஸ்தானத் திலும் சூத்திரஸ்தானத்திலும் ஸந்திஸ்தானத்திலும் மர்மஸ்தானத் திலும் ஸிரையிலும் அஷ்டகத்திலும் ஷட்கத்திலும் சதுஷ்கத்திலும் லாங்கலத்திலும் தேவாலயம் முதலானவை கூறப்படவில்லை. செய்யப் படுமாயின் அந்தக் குலத்திற்கு நாசம் உண்டாகும். ஆகையால் உத்தமாசிரியர் இவற்றின் சொரூபத்தின் எட்டாவது அம்ஸத்தை யும் ஒன்பதாவது அம்ஸத்தையும் விட்டு சுவர் தூண் வீடு முதலான வைகளைச் செய்தல் வேண்டும்.

புத்திமானுல் பதசூத்திரத்தில் கிரகபீடை யுண்டாகும்படிச் செய்யக் கூடாது. பிறகு மனிதருக்கு ஸ்மஸ்த கர்மத்திலும் யாது அங்கத்தை வாஸ்துவானது பாதிக்குமோ அந்த அங்கத்திற்கு அந்த வாஸ்துவின் பாதைகளைப் பரிகரிக்க வேண்டும்.

பதினெட்டாவது – சூத்திர நிர்மாணவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

— :: —

वास्तुदेवपदविधि पटलः

अथ वक्ष्ये विशेषेण वास्तुदेवपदक्रियाम् ।
[illegible] ग्रामादिवास्तुषु ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௦

[illegible] ।
[illegible] ॥

𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌤𑌵𑌨𑌂 𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇 𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍋𑌦𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥
1𑌪𑍂𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌚 𑌵𑌿𑌤𑌥𑍇 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌕𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌯 𑌶𑌿𑌂𑌬𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌯𑌮𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑌨𑌂 𑌮𑍃𑌗𑍇 ॥
𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍃𑌤𑌯𑍇 𑌤𑍈𑌲𑌂 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌚 𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍
𑌦𑍌𑌵𑌾𑌰𑌿𑌕𑍇 𑌦𑌧𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌵𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௫
𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌜𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌜𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌘𑍃𑌤𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌵𑌾𑌰𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌬𑌲𑍌 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑌸𑍁𑌰𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌕𑍍𑌤𑍂𑌨𑍍 𑌶𑍋𑌷𑌾𑌯 𑌤𑌿𑌲𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑍌 ॥
𑌰𑍋𑌗𑌾𑌯 𑌶𑌾𑌕𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍁 𑌚𑍈𑌵 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍇 ।
𑌨𑌾𑌗𑌾𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌲𑌾𑌜𑌾𑌨𑍍𑌸𑌕𑍍𑌤𑍂𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌭𑌲𑍍𑌲𑌾𑌟𑌾𑌯 𑌗𑍁𑌡𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌸𑍋𑌮𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌧𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍀𑌪𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥
𑌗𑌜𑌾𑌯 𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌪𑍂𑌪𑌮𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌮𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥
𑌦𑌿𑌤𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌬𑌲𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 ।
𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌘𑍃𑌤𑌸𑌂𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍀𑌶𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௦
𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌲𑌾𑌜𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌚𑍈𑌵 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌷𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇 ॥
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾𑌯 𑌚𑍈𑌵 ।
𑌆𑌪𑌾𑌯 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌚 𑌚𑌾𑌪𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌯 𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌶𑍂𑌪𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑍈 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌲𑌵𑌣𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌶𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌾 - 1 𑌪𑍂𑌷𑍍𑌣𑍇

𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌧𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂𑌤𑌨𑌾𑌯𑍈 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌕𑍂𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌚 ॥
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌚𑍍𑌛𑍈𑌵𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌘𑍃𑌤𑍋𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௫
𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌬𑌲𑌿𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ॥
𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌡𑌂 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌰𑌣𑍇 𑌬𑌲𑌿𑌃 ।
𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌚𑌤𑍁𑌣𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌵𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌸𑌰𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌃 ।
𑌶𑌂𑌶𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌡𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌶𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌘𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌜𑍍𑌯𑌹𑌵𑌿𑌃𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌰𑌸𑌮𑍍 ॥
𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌸𑌦𑌨𑍇 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑍇 ।
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌸𑍍𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌮𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑌂𑌹𑌤𑌾𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ॥ ௩௫
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑍇 𑌚 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑌶𑍇𑌷𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑍇𑌷𑌕𑌾𑌃 ॥

[illegible]

உ

சிவமயம்

வாஸ்துதேவபலிவிதி படல சந்த்ரிகை.

பிறகு விசேஷமாக வாஸ்து தேவனுடைய பூஜாவிதானத்தைக் கூறப்போகின்றேன். இரவிலாவது பகலிலாவது கிராம முதலான வாஸ்துக்களுக்காக வித்வானுவர் பூஜையைச் செய்ய வேண்டும்.

பலியிடும் இலக்ஷணம்.

வீடு தேவாலய முதலானவற்றிற்கு ஆதிசைவ குலத்திற் பிறந்தவராயும் நிர்மலமான புத்தியுள்ளவராயு மிருக்கிற ஆசாரியர் இரவிலாவது பகலிலாவது, வீடு தேவாலய முதலானவைக்காக பகலில் உபவாசம் செய்து நன்ருக ஸ்நாநம் செய்யப்பட்டவராயும் புதிதான வஸ்திரத்தை யுடையவராயும் கிரீடத்தோடு கூடினவராயும் மேல்வஸ்திரத்தோடு கூடினவராயும் ஐந்தவயவங்களில் பூஷணங்களோடு கூடினவராயும் சந்தன முதலான பூச்சுகளை யுடையவராயும் இந்தக் கருமத்தைச் செய்ய வேண்டும். பிறகு பிராமணர்களைப் போஜனம் செய்வித்துப் புண்யாவாசனம் செய்விக்க வேண்டும்.

அந்த விடத்திற் சாணத்திஞல் மண்டலத்தைச் செய்து அவ்விடத்திற் புத்திமானுகிய ஆசிரியர் கூர்ச்சத்தை வைத்து அந்தத் தேவதையினுடைய பெயரைச் சம்போதநாந்தமாய் ஆவாகிக்கின்றேன் என்று கூறி ஆவாஹித்து, நமோந்தமான நான்காவது வேற்றுமையின் முடிவாய்த் தேவதையின் பெயரைக் கூறி அர்ச்சனையைச் செய்தல் வேண்டும். பாத்ய முதலான ஸமஸ்தங்களையும் கொடுத்துத் தத்தமக்குக் கூறப்பட்ட பலியை இட வேண்டும்.

வாஸ்துதேவர்களின் பலி விபரம்.

பிரமதேவருக்கு முன்னமே பாயசத்தில் நெய்யுடன் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். அர்யமரின் பொருட்டுப் பழங்களையும் அவ்வாறே எள்ளு உளுந்து அன்னம் இவைகளையும் கொடுக்க வேண்டும். விவஸ்வரின் பொருட்டு பக்ஷணத்தையும், மித்திரரின் பொருட்டுத் தயிரையும் கொடுக்க வேண்டும். நிர்மலசித்தராய்ப் பிருதிவீதரரின் பொருட்டுச் சிரேஷ்டமான சந்தனங்களைக் கொடுக்க வேண்டும்.

பிறகு பர்ஜன்யரின் பொருட்டு விசேஷமாக வெண்ணெயைக் கொடுக்க வேண்டும். ஜயந்தரின் பொருட்டு நெய்யைக் கொடுக்க வேண்டும். மஹேந்திரர் கீழாநெல்லி மூலிகையை யடைந்தவராக ஆவார். அவ்வாறே ஆதித்யரின் பொருட்டு விசேஷமாக மதுபர்க்கத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். ஸத்யகரின் பொருட்டு இலந்தம் பழத்தைத் தேனோடு கூடவும், ப்ரம்சரின் பொருட்டு மஞ்சளன்னத்துடன் உளுத்தம் பொடியையும், அந்தரிக்ஷரின் பொருட்டும் தபனரின் பொருட்டும் பால் நெய்யோடு கூடின அன்னத்தையும், அக்நியின் பொருட்டுப் பாலோடு கூடின குருணி அன்னத்தையும் கொடுக்க வேண்டும்.

பரிபூரணரான விதத்தரின் பொருட்டு நின்மலசித்தனுகப் பக்குவமான அன்னத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். கிரகக்ஷதரின் பொருட்டுத் தேனுடன் கூட சம்பாவரிசி அன்னத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். யமன் பொருட்டுப் பாயசத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். கந்தர்வரிடத்தில் கந்தம் கூறப்படுகிறது. பிருங்கராஜருக்கு ஸமுத்திரத்தி லுற்பத்தியான மத்ஸியத்தையும், மிருகரிடத்தில் மத்ஸியத்தோடு கூடின அன்னத்தையும். நிருதியின் பொருட்டுப் புண்ணுக்கு அன்னத்தையும் புத்திமானுனவன் கொடுக்க வேண்டும். தௌவாரிகரிடத்தில் தயிர் கூறப்பட்டது. சுக்ரீவரிடத்தில் யவை அன்னத்தையும், புஷ்பதந்தர் பொருட்டு ஜலத்தோடு கூடின மாவும் புஷ்பங்களும் கொடுக்கத் தக்கவை. வருணரின் பொருட்டு நெய்யோடு கலந்த பாயசம் கொடுக்கத் தக்கது.

பலி விஷயத்தில் அசுரரின் பொருட்டுப் பன்றியினுடைய மாம்சத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். நின்மலசித்தன் சேஷரின் பொருட்டு நன்ருக எள்ளு அரிசி இவைகளையும், ரோகரின் பொருட்டு உலர்ந்த மத்ஸ்யங்களையும், வாயுவின் பொருட்டு மஞ்சள் நிறமான த்வஜத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். நாகரின் பொருட்டுத் தேனும், முக்யரின் பொருட்டுப் பொரிகளையும் நன்ருகக் கொடுக்க வேண்டும்.

பலிகொடுப்பவன் பல்லாடரின் பொருட்டுச் சர்க்கரைப் பொங்கலை நன்ருகக் கொடுக்க வேண்டும். சோமரின் பொருட்டுப் பாயசத்தையும் தூபத்தையும் தீபத்தையும் விசேஷமாகக் கொடுக்க வேண்டும். கஜருக்குச் சர்க்கரை பக்ஷணமும், அதிதிக்கு மோதகமும் சொல்லுகிருர்கள்.

வெளியாவரணத்தி லிருக்கிற தேவதைகளின் பூஜாக்கிரமத்தில் திதி தெவதையின் பொருட்டுப் பலியைக் கொடுக்க வேண்டும். நெய்யோடு சேர்ந்ததாகிய பாயசத்தை ஈசானமூர்த்திக்கு நைவேத்யம் செய்ய வேண்டும். இதுவரை வெளியாவரண தேவதைகள்.

சூரியன் பொருட்டுப் பொரிகளையும், சூர்ய புத்திரரின் பொருட்டுக் கந்தஜலத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். ருத்ர மூர்த்தியின் பொருட்டு மாம்சமும் அன்னமும் ஆகும். ருத்ர புத்திரர் பொருட்டு நுரையையும், ஆபருக்கு மத்ஸியத்தையும், ஆபவத்ஸரென்பவருக்கு மாம்சத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். இதுவரையுள்ளாவரண தேவதைகள்.

சிவபத்தர்கள், சூலத்திலிருக்கிற சரகியின் பொருட்டு நெய்யையும் மாம்சத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். புத்திமானுல் விதாரிகையின் பொருட்டு மிகவும் லவணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். பிறகு பூதனையின் பொருட்டு விசேஷமாக எள்ளன்னத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். பாபராக்ஷஸியின் பொருட்டு காராமணி யன்னத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். இதுவரை வெளியிற் சூலதேவதைகள். வீடுகளில் மாம்சான்னம் ஆகும். விசேஷபலியானது இவ்வாருகும்.

சாதாரணபலி.

சாதாரண பலியோ வெனில் நெய்யோடு கலந்த அன்னம் ஆகும். யாவருக்கும் தயிரோடு கூடினதாகிய பலியானது கொடுக்கத் தக்கது. இவ்வாறு விசேஷமாக உயர்ந்த பலி கிராம முதலான விடத்தில் ஆகும்.

மத்திம பலி.

இப்பொழுது கிரகம் தேவாலயம் முதலான விடங்களுக்கு மத்திமமாகக் கூறப்படுகிறது. பிரம்மாவின் பொருட்டுத் தயிர் நெய் வெல்லம் இவற்ருேடு கூடின சுத்தான்னமும், அர்யமர் முதலான நால்வர்களுக்கும் பாயசமும், விதிக்குகளில் ஆபர் முதலான எண்மருக்கும் எள்ளன்னமும், ஈசாநர் முதலான அஷ்ட தேவர்களுக்கும் பருப்புப் பொங்கலும், ஹுதாசனர் முதலான தேவர்கட்குச் சர்க்கரைப் பொங்கலும், மேற்குத் திக்கிலிருக்கிற தேவர்கட்கு நெய்யன்னமும், வாயுதிக்கு முதலான விடத்திற் கூறப்பட்ட தேவர்களுக்குத் தயிரன்னமும் பலியாகக் கூறப்படுகிறது. பாஹ்ய தேவதைகளான எண்மருக்கும் மாம்சங்களின் அன்னம் பலியாகக் கூறப்படுகிறது.

பிரதி பலி.

கூறப்பட்ட வஸ்துக்கள் கிடைக்காவிடில் தயிர் நெய் வெல்லம் இவைகளோடு கூடினதாகவும் சந்தனம் புஷ்பத்துடனும் சுத்தான்னம் கொடுக்கத்தக்கது.

தேவகிரகத்தில் அவிஸும், ராஜகிரகத்தில் மாம்சான்னமும் கொடுக்கத் தக்கது. சூத்திரர் கிரகத்தில் மத்ஸியம் கூறப்பட்டது,